

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

1 LEDEN/ÚNOR 2014
51. ROČNÍK
15 Kč

TŘI Z ČESKÉHO RÁJE VE ŠRÁMKOVSKÉM MATINÉ

Vlastislav Hnízdo – Eva Kordová – Petr Pešek

Letošní Šrámkovské matiné vyšlo datem přesně na den narození slavného rodáka Fráni Šrámka, tedy na 19. leden, a neslo název „*Tři z Českého ráje*“. Komponovaný hudebně literární pořad Knihovny Antonína Marka Turnov představili Eva Kordová a Petr Pešek, kteří četli a recitovali ukázky z děl uváděných autorů. Byli jimi básníci a spisovatelé **Václav Šolc** (1838-1871), **Josef Knap** (1900-1973) a **František Křelina** (1903-1976), o nichž zasvěceně promluvil PhDr. Vlastislav Hnízdo, DrSc., který osobně oba poslední jmenované znal. (Všichni tři měli v loňském roce v souvislosti s roky jejich narození nebo úmrtí významná

jubilea.) Spojnicí mezi uvedenými autory byl vztah k půdě – selské téma, podle něhož Josefa Knapa a Františka Křelina řadíme k tzv. ruralistům. V padesátých letech byli oba ve vykonstruovaném procesu odsouzeni k mnohaletému žaláři a zákaz publikování trval i po jejich rehabilitování téměř po celou dobu totality. V programu se o kvalitní hudební vstupy postarala hrou na housle Jaroslava Petrásková za klavírního doprovodu Martina Hyblera a oba sklízeli za svoje vystoupení v sále sobotecké spořitelny nadšený potlesk početného publika. Na Šrámkovské matiné přišli nejen sobotečtí, ale přijeli i nadšenci z blízkého okolí i vzdá-

lenějších míst, např. z Prahy, což ve mně vyvolalo vzpomínku na jeden konkrétní ročník Šrámkovy Sobotky, který nesl téma *Venkov a literatura* a úvodní přednášku o ruralistech si připravil Dr. Jaroslav Šimůnek, dlouholetý člen přípravného výboru Šrámkovy Sobotky. Tehdy byl krátce po infarktu a lékaři mu povolili pouze odpřednášet text a hned zase odjet domů do Prahy a pokračovat v léčbě. A další vzpomínky souvisí s cestami „šrámkovců“ na místa narození i posledního odpočinku Josefa Knapa (je pochován v Železnici) a Františka Křeliny (pochován ve Veliši). Mimochodem vnučkou F. Křeliny je úspěšná překladatelka z finštiny a autorka próz, spoluzakladatelka nakladatelství Hejkal v Havlíčkově Brodě a organizátorka havlíčkovského knižního veletrhu Markéta Hejkalová.

V úplném závěru letošního Šrámkovského matiné jsme byli svědky příjemného překvapení, o které se postarali organizátoři z kulturní komise při MěÚ Sobotka: přivedli na podium a představili návštěvníkům syna J. Knapa, pana ing. Pavla Knapa, který byl velmi potěšen připomenutím díla svého otce. Přidal i vzpomínku na Františka Křelinu, s jehož rodinou se rodina Knapova dlouhodobě přátelila. A tak lze říci, že tradiční nedělní matiné bylo po všech stránkách úspěšné – přineslo pro mnohé nové poznatky, milovníkům mluveného slova a hudby hezké zážitky.

Draga Zlatníková

RADNICE INFORMUJE

INVESTICE A ÚDRŽBA MAJETKU MĚSTA V ROCE 2013 A PLÁNOVANÉ INVESTICE V ROCE 2014

Vážení spoluobčané, rádi bychom vás seznámili s investicemi a údržbou majetku města v roce 2013 a s investicemi plánovanými na letošní rok.

Bezpochyby největší investiční akcí uplynulého roku byla **rekonstrukce Malého náměstí**. V únoru 2013 byla vyhlášena výzva k podání nabídky na stavební úpravy v rámci zadání veřejné zakázky malého rozsahu dle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách. Na tuto výzvu zareagovalo celkem sedm zájemců, jejichž nabídky posoudila a hodnotila zvolená komise. Základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky malého rozsahu byla nejnižší nabídková cena vč. DPH. Nabídku s nejnižší nabídkovou cenou podala firma Eurovia CS a.s.

15. 4. se začalo se stavebními úpravami a 27. 6. bylo městu Sobotka společností EUROVIA CS a.s. předáno zrekonstruované Malé náměstí. Rekonstrukce spočívala v odkrytí stávajícího povrchu, vybudování dešťové kanalizace, založení podkladních vrstev a vydláždění, vč. vyznačení dvaceti parkovacích míst. Při výkopových pracích v průběhu dubna došlo k objevu několika archeologických nálezů, jejichž průzkum si vyžádal několik dní, k významnějšímu zpomalení stavby však nedošlo. Jako důležitější se ukázalo odkrytí původní zchovalé čedičové dlažby před kostelem mezi děkanstvím a bývalou hasičskou zbrojnicí. Národní památkový ústav se spolu s odborem památkové péče MěÚ Jičín a městem Sobotka dohodl na zachování této původní dlažby, která byla pouze v místech největšího poškození opravena. Zbývajících cca 1000 m² bylo nově vydlážděno žulovými kostkami 10x10 cm, které mělo město

ve svém vlastnictví. Tzv. okapové chodníky podél domů a parkovací místa před čelní stranou děkanství byly vydlážděny z čedičové dlažby nalezené na místě stavby. Dalším bodem spojeným s rekonstrukcí bylo nalezení nového místa pro kontejnery na tříděný odpad. Nakonec byla zvolena varianta uvolnění části dvorku domu č.p. 219, který je ve vlastnictví města. V rámci toho došlo k celkovému vydláždění dvora, zbourání tří starých kůlen, přemístění vrat a výsledkem je stanoviště kontejnerů na tříděný odpad v centru města, které nenarušuje atmosféru opraveného Malého náměstí. V poslední fázi rekonstrukce byla nově omítnuta a natřena zeď zbývajících kůlen domu č.p. 219 a byly instalovány dvě nové lampy veřejného osvětlení. Ke slavnostnímu otevření Malého náměstí došlo 6. 7. 2013 během Třešňového jarmarku. Celá rekonstrukce, která zahrnovala samotné stavební práce, vlastní materiál, opravu dvora čp. 219, projekt, stavební i autorský dozor a archeologický průzkum stála 2 510 000 Kč.

Během léta se uskutečnilo několik investičních akcí - jednalo se především o nápravu letitého dluhu v podobě nedokončených chodníků v Zahradní ulici. Zámkovou dlažbou byly **vydlážděny chodníky v Zahradní ulici** od křižovatky s Boleslavskou po křižovatku s Krátkou a navíc byl opraven chodník před samoobsluhou Coop v Boleslavské ulici. Celková výše oprav byla 1 110 000 Kč. Byly provedeny i dílčí **opravy místních komunikací** v Sobotce (Tyršova, Raisova, Spyšovská) a v Zajakurech v celkové výši 150 000 Kč.

Poměrně velká investice ve výši 377 000 Kč směřovala do **zdravotního střediska** - šlo o rekonstrukci

střechy a okapových prvků v části budovy směrem do Tyršovy ulice a o kompletní výměnu vodovodních přípojek a rozvodů v suterénu budovy. Podobná částka - 385 000 Kč byla proinvestována v **Domě s pečovatelskou službou**. Zde byly položeny nové hydroizolace balkónů, postaveny nové terasy v přízemí budovy a všechny terasy byly opatřeny zábradlím.

Mezi další investice menšího rozsahu lze zařadit výstavbu **protierozního opatření** v ceně 180 000 Kč v ulici Úžlabina, které pomohlo k lepší průjezdnosti a zabezpečilo svah proti sesuvu. Dále **sanaci části zatrubněného Čálovického potoka** v Novoměstské ulici ve výši 135 000 Kč a terénní práce a **položení zatravnovacích dlaždic** na dvoře ZŠ ve výši 107 000 Kč.

Nelze ani pominout nákup **nového hasičského vozu** Volkswagen Transporter ve speciální úpravě, který umožňuje jednotce efektivnější výjezd zejména k dopravním nehodám. Vozy bylo zakoupeno od firmy Škoda Auto a.s., a následně upraveno pro potřeby jednotky SDH. Celková investice činila 84 000 Kč.

Do **bytového fondu** města se v roce 2013 investovalo 207 000 Kč a šlo zejména o výměnu oken, klempířských prvků a drobné opravy.

Investováno bylo i na **zámku Humprecht**. Firma Stavby Kořátko s.r.o. ze Sobotky tam opravila okna v hodovní síni zámku, kterými do síně zatékalo a docházelo k poškozování nástěnné fresky. Jednalo se o investici ve výši 258 000 Kč.

Poslední investicí města v měsících listopad a prosinec byla **2. etapa opravy střechy čp. 6** na náměstí Míru. Na střeše byla vyměněna krytina,

doplněny a částečně vyměněny tesařské konstrukce, instalovány nové klempířské prvky, hromosvod, byl omítnut a natřen komín a opraven propadlý strop v 1. patře budovy. Stavbu realizovala firma FAST střechy s.r.o. z Náchoda. Protože je budova kulturní památkou, veškeré opravy probíhaly pod dohledem odboru památkové péče MěÚ Jičín a Národního památkového ústavu. Celková investice činila 1 450 000 Kč, z toho bylo 200 000 Kč poskytnuto z Ministerstva kultury.

To byl tedy výčet největších investic v roce 2013. A co město připravuje v roce 2014?

Na rok 2014 jsou připraveny dvě velké investiční akce, jejichž realizace je ovšem podmíněna úspěšným získáním dotace. První akcí je **zateplení a výměna oken mateřské školy**.

V loňském roce byla podána žádost o dotaci na Státní fond životního prostředí a výsledek žádosti bude znám v únoru letošního roku. Akce je rozpočtována na 9,6 mil. Kč a dotace v 50% výši by městu výrazně pomohla.

Zafinancovat investici ze 100% bohužel rozpočet města neumožní.

Druhou velkou akcí je **oprava chodníků v Jičínské ulici**. Jednalo by se o výměnu krytu, konstrukčních vrstev chodníku, silničních obrub, odvodnění zpevněných ploch v úseku od lékárny k mateřské škole. V úseku od lékárny ke spořitelně, který je v městské památkové zóně, je počítáno s krytem ze žulové dlažby, od spořitelny před mateřskou školou je navržena zámková dlažba. Součástí projektu je i rozšíření chodníku před zdravotním střediskem a úpravy přechodů pro chodce.

Před mateřskou školou bude pomocí vysazené chodníkové plochy nově upraven přechod pro chodce na délku 6,5 m a šířku 3,5 m. Tato úprava zvýší bezpečnost dětí a rodičů při pohybu mezi budovami ZŠ a MŠ. Mimo to bude tento přechod a přechod před spořitelnou nově osvětlen. Na začátku letošního roku byla podána žádost o dotaci na Státní fond dopravní infrastruktury, akce je rozpočtována na 3,8 mil. Kč, dotace může v ideálním případě dosáhnout až 85% celkových nákladů. Výsledek do-

tačního řízení by měl být znám do konce května.

Rozsah dalších investic bude právě záviset na tom, zda se podaří získat zmíněné dotace. Nicméně město počítá např. s dokončením oprav chodníků v Zahradní ulici od křižovatky s Krátkou po křižovatku s Tyršovou a další etapou oprav na čp. 6 na náměstí Míru - jednalo by se o výměnu oken. Mimo to jsou do chystaných investic zahrnuty i výměny oken na bytovém domě čp. 122 v Krátké ul. a výměna části oken zdravotního střediska. A jako každý rok bude investováno do zámku Humprecht - letos se bude pokračovat v opravách vyhlídkového ochozu. Na závěr chci zmínit investici, která byla realizována počátkem února - v ulici Na Benešově byl instalován ukazatel okamžité rychlosti vozidel, tzv. radar, jako součást postupné instalace bezpečnostních prvků před základní a mateřskou školou.

Jak vidno, investic je opravdu hodně a doufáme, že se nám podaří zrealizovat co největší část z nich.

Jan Janatka, místostarosta

VĚSTNÍK

KDYŽ V ZIMĚ OPRAVDU MRZLO

Milí čtenáři, když jsme si spolu v minulém, musím poznamenat už v loňském, čísle povídali o adventu a Vánocích, ani jeden z nás netušil, že se jiskřivého sněhu či mrazu tak brzy nedočkáme. Příroda si dělá, co uzná za vhodné, a na kalendář nehledí. Bylo tomu stejně i dříve, i když máme tendenci říkat, že takové počasí nepamatujeme, že nebyly mírné zimy a chladná léta či naopak. Mohu vás ubezpečit, že skutečně byly. To jenom lidská paměť nám vynechává, běžné věci odkládá do truhlíčku zapomnění a zůstávají vzpomínky pouze na skutečné extrémy a neobvyklosti. Ale od toho jsou kroniky, aby oživily vzpo-

mínky na to, co jsme prožili. Opět jsem zalistovala naší veseckou kronikou a vzpomněla na přelom roku 1978 – 1979, kdy na Silvestra přišel nečekaně prudký teplotní zvrat. Při četbě jsem si postupně vybavila i naše potíže s prudkým ochlazením. Věřím, že na tom budete stejně. Tak tedy Silvestr 1978, kronikář pan Josef Macoun vzpomíná:

Na Silvestra 31. prosince 1978 bylo krásně, 14 oC tepla, osedlal jsem kolo a jel jsem do Kdanic popřát kamarádu kronikáři Josefu Linkovi k Novému roku. Nastrojil jsem se na lehko, šusták, klobouček, rukavice nebyly třeba. Vedli jsme pohovor nad kronikou,

ve čtyři hodiny odpoledne se obloha zatemnila. Nastartoval jsem rychle svůj dopravní prostředek a ujíždím k domovu. Před Osekem mě zastihla bouře provázená větrem severákem, která mě srazila z kola a klobouk mi zanesla daleko do polí. A teď nastalo veliké utrpení na cestě pěšky ve které jsem byl nucen pokračovat. Velká sněhová bouře zuřila, zavála mi cestu a na krok vidět nebylo. Já bez přikrývky hlavy jsem se brodil z příkopu do příkopu a zase do polí a opatroval kolo, až jsem pocítoval únavu a šla na mě dřímota, kterou jsem odháněl slovy: „Pane Bože, dej mi sílu“. Teprve v šest hodin večer jsem našel dveře domova,

vyčerpán, kde jsem celou hodinu se zotavoval a teprve pak byl schopen si v kamínkách zatopit. Podíval jsem se na teploměr, který ukazoval 21 oC pod nulou. Tak jsem o tom svém puřování rozjímal a uznal jsem, že i smrt zmrzutím je lehká.

Tak vidíte, příroda si s námi stále zahrává a my se mrazu a sněhu letos také jistě dočkáme i když třeba až o Velikonocích.

Pro mladší generaci uvádím, že „šustáček“ byl tenký plášť, vyrobený z jakéhosi umělého vlákna, občas vylepšený i pogumováním, čímž získal lesklý nepromokavý povrch. V současnosti se dá porovnat s pracovními ochrannými pomůckami, užívanými pracovníky v zemědělství a stavebnictví. Patřil do šatníku mužů, žen i dětí, zpravidla barvy tmavomodré, šedé či černé. Později se začaly vyrábět tyto látky v široké barevné škále,

dokonce i kostkované, pruhované apod. Byly oblíbeným materiálem na dětské oteplovačky a bundy. Šikovné maminky z nich dokázaly ušít pestrobarevné oblečky a šedá uniformita zmizela. V konfekci barevnost stále pokulhávala. Šilo se podle časopisu Burda, jehož součástí byly i stříhové přílohy. Tolik k dnes už neznámému pojmu „šustáček“.

Marie Šimůnková,
kronikářka, Vesec

TANCUJEME PROTO, ŽE CHCEME

V sobotu 1. února se krátce po 9. hodině v malém sále sobotecké sokolovny sešlo pár mladých žen, aby si vyzkoušelo spontánní tanec. Snad se nám zdá poněkud nesrozumitelné či až tajemné takové označení jakési pohybové aktivity. O co se vlastně jedná?

... A protože kdo se neptá, tak nic neví, zeptala jsem se rovnou mladé aktréky či cvičitelky spontánního tance, slečny Veroniky Vrkočové.

Veronika Vrkočová, „rodilá sobotačka“, po studiích našla práci v Praze a tam také zůstala. Do Sobotky jezdí pouze na víkendy, a to ještě nepravidelně, většinou pouze jednou za 14 dní.

Co si máme vlastně představit pod slovy „spontánní tanec“?

Tanec je vlastně uvolnění těla, uvolnění duše. Já jsem se o tanec zajímala od mala, moc se mi líbil balet. Bohužel jsem se ale ze zdravotních důvodů nemohla baletu či tanci věnovat. Až teprve nedávno jsem navštívila kurz pod názvem Tanec pro netanečnický. Byla jsem přesvědčená, že mě tam budou učit tančit, nějaké krokové variace. Ale čekalo mne velké překvapení.... V průběhu kurzu jsem začala analyzovat a poznávat sebe samu, začala jsem si uvědomovat určité bloky, které v sobě mám a máme nakonec každý“.

Jaké bloky máte na mysli?

Každý v sobě nese určitou přetvářku, určité omezení. Neustále přemýšlíme o tom, co o nás kdo řekne, co si o nás kdo pomyslí. Tím se zcela vědomě,

a někdy také nevědomě, omezujeme, svazujeme, bojíme se ukázat to své pravé já. Tanec nás ale může od takových omezení odpoutat, může nám pomoci prozkoumat vlastní nitro.

Poněkud mne zarazilo slovní spojení spontánní tanec je meditace pohybu.

Ano, to možná působí zvláště a v prvním okamžiku neslučitelně. Ale opak je pravdou. Při spontánním tanci je třeba, aby se každý začal věnovat jen sám sobě, aby si uvolnil myšlení, aby si dokázal užívat hudbu. Nám tu nejde o předvádění tanečních figur, o přehlídku plesové garderoby. Sem každý přijde v oblečení, které je pohodlné, v kterém je mu dobře, nemusí přijít nalíčený, s perfektním účesem. Klidně může přijít rozčuchaný, v tepláčkách a s dírou na ponožce.

Veronika se příjemně usmívá a na její tváři bylo jasně vidět, že jí spontánní tanec baví a že jí dodává sílu i uvolnění.

Ano, o tom právě spontánní tanec je. Je mezi námi snad někdo, kdo si doma například někdy doma při úklidu nepustil hudbu a nezatancoval si? Určitě to děláme snad všechny (asi v tomto případě mohu hovořit jen za ženy).

V úvodu hodiny Veronika všem nejdříve řekne, proč vlastně přišli a co je hlavním účelem této aktivity. Každý si stoupne tam, kde se mu to zrovna líbí, na nic nečeká, a při tónech hudby si začne tancovat. Jak chce. Někdo se pomalu protahuje, někdo skáče, někdo jen přešlapuje, někdo jen

pohybuje rukama či nohama. To je jedno, to je každého věc. Nikdo nikoho neřídí, nikdo nic nepředcvičuje, nikdo nikoho neopravuje. Každý si tančí podle svých pocitů, potřeb, momentální nálady. Nikdo se nikomu nesměje, nikdo si nevšímá toho druhého. Každý je tu za sebe, každý si za zvuku melodii uvolňuje duši a trochu i unavuje a uvolňuje tělo. Po pětáctičetimi minutách tance začíná „dvacetiminutovka“ uklidnění. Hraje meditační hudba, tanečníci se balí do dek (aby neprochladli) a usedají na podložky. Někdo si lehá, někdo si opírá hlavu o kolena... Je nádherný klid. Za okny sokolovny je šedivo a zima, ale my se za líbezných tónů v myšlenkách ocitáme pod palmami na mořském pobřeží, odpočíváme, vyhříváme se a za nádherného zpěvu ptáků pociťujeme uvolnění.

„Nechcete něco tak mimořádného prožít?“

Veroniko, proč jste se spontánním tancem přišla, berete to jako přivýdělek? Určitě ne. Já to dělám proto, že chci. Nedělám to pro peníze. Tanec miluji a tu svoji lásku chci předat i jiným lidem. Tanec Vás oprostí od starostí, od problémů, v tanci se najdete a poznáte, můžete si odbourat různé bloky, které jste v sobě za život nastřádali. Víím o čem mluvím. Sama jsem takovým obdobím prošla a ještě nejsem u konce.

„A to je pravda. Ještě před rokem byla Veronika úplně jiná, asi byste ji nepoznala. Bála se komunikovat s lid-

mi a takhle by asi s Vámi ani nemluvíla," doplnila Veroničina kamarádka, která ji na první taneční hodině doprovázela.

Na jednotlivé hodiny je připravována jiná hudba, každá hodina bude jiná. Tanečníci si mohou i hudbu určit, mohou si hudbu i přinést, po dohodě s Veronikou je možné vlastně cokoliv. Jde o to, aby všem bylo na hodině dobře,

aby se každý uvolnil a odcházel odpočutý, šťastný, s úsměvem.

„Moc vám všem děkuji a těším se, že se tu budeme vídat. Klidně mi pište svoje nápady, svoje přání, svoje pocity. Budu moc ráda,“ zakončila první hodinu spontánního tance Veronika Vrkočová.

A já jen mohu dodat, že tanec je skutečně bez jakéhokoliv omezení,

nezáleží na věku, nezáleží na tanečních či pohybových možnostech, nezáleží na vzhledu a tělesné hmotnosti či proporcích. Jde jen o uvolnění a odřevování od každodenních starostí a nikdy nekončícího stresu a spěchu. Příště tedy 15.2. či 1.3. v 9.30 hodin v sokolovně na viděnou !!!

Ilona Jalovecká

O DIVADLE V LIBOŠOVICÍCH

Obnovení tradice libošovického ochotnického divadla má na svědomí zdejší pan hostinský, šikovný divadelník, muzikant a divadelní režisér Jiří Pošepný. Podařil se mu husarský kousek. S místními nadšenci nastudoval divadelní představení, na které se diváci doslova hrnou. Pokaždé je vyprodáno.

První představení po třiceti letech pauzy bylo věnováno památce dlouholetého divadelního režiséra a organizátora kulturního života v Libošovicích pana Květoslava Fryšného. Jeho život a dílo připomněl pan Jiří Pošepný také v tištěném divadelním programu první hry po obnovení činnosti. Slavnostní premiéra se konala symbolicky v den jeho nedožitého 88. narozenin. S dojetím přijala dcera pana Fryšného Lída Najmanová od pana Pošepného krásnou kytici. Touto cestou za ni i za vzpomínku na tatínka děkuje.

Jak se Vám povedlo po třicetileté pauze získat nadšené ochotníky?

V Libošovicích jsem se usadil před více než pěti lety. O divadle jsem často rozmlouval s místním dlouholetým režisérem a organizátorem kulturního života panem Květoslavem Fryšným. Rád vzpomínal na rozkvět zdejšího ochotnického divadla, na jednotlivá představení, na zájezdy do spřátelených obcí. Těšil se, že se přece jen podaří soubor znovu vzkřísit a novou hru nastudovat. Bohužel, z řady důvodů k tomu už nedošlo. Jsem proto nesmírně rád, že se přes počáteční nedůvěru místních přece jen povedlo vzbudit zájem sedmi ochotných

odvážlivců a nastudovat první hru. Vybíral jsem osvědčenou komedii francouzského autora Laurenta Ruquiera *Uděláte mně to znova?* Mám radost, jak typově dobře se povedlo jednotlivé role obsadit. Jsem velice překvapen diváckou odezvou. Nejen premiéra a následující repríza byly do posledního místa vyprodané. Zcela zaplněný sál, 200 diváků, byl i při dalších dvou představeních. Na polovinu února chystáme proto další dvě reprízy. V pátek 14. i v sobotu 15. února 2014 bude zřejmě zase plná náves aut. Lístky prodáváme v předprodeji a doslova mizí. Přijíždějí k nám lidé ze širokého okolí, z vesnic i z Jičína, Turnova a Mladé Boleslavi. Těší nás to i překvapuje, je to závazek a velká radost. Zdá se, že lidé tento typ kultury postrádají. Touží se pobavit, vyčistit si hlavu. Jde o příležitost k setkání, u starších ročníků k nostalgickému zavzpomínání na léta minulá. Jistý podíl na větší přitažlivosti ochotnického představení má zvědavost vidět na jevišti své známé.

Jaké jsou Vaše další divadelní plány?

Musím se přiznat, že jsem nečekal takový zájem ani z řad diváků, ani herců. O role se hlásí další zájemci. V rozšířeném počtu herců připravujeme známou českou pohádkovou hru Jana Drdy *Dalskabáty hříšná ves aneb Zapomenutý čert*. Je dobré, že role čertů mohou hrát snadno i ženy, protože těch je mezi zájemci tradičně více. Jsem stále členem Divadelního spolku ve Vysokém nad Jizerou. Dva kolegové z tohoto souboru nám jako hosté pomohou s náročnějšími rolami. Vpomáhat si vzájemně je běžné. I já vystu-

puji jako host ve dvou dalších ochotnických souborech, v Červeném Kostelci a v Libici nad Cidlinou. Je to samozřejmě velmi časově náročné, ale když má člověk divadlo opravdu rád, neváhá mu obětovat veškerý volný čas.

Kde jsou Vaše kořeny, odkud pochází Vaše láska k divadlu?

Pocházím z Bítouchova u Semil, dnes jde o součást bývalého okresního města. Tatínek byl léta nadšeným ochotníkem. Na prkna, která znamenají svět, jsem proto poprvé vstoupil již v pěti letech. A to jako Šmudla v pohádce *Sněhurka a sedm trpaslíků*.

Ohlédnete-li se zpátky, na kterou svoji divadelní roli rád vzpomínáte?

S potěšením vzpomínám na rozvernou roli sluhy Truffaldina v komedii Carla Goldoniho *Sluha dvou pánů*, kterou v posledních letech proslavil na prknech Národního divadla Miroslav Donutil. I naše představení znamenalo velký divácký ohlas, hráli jsme ho nejméně šedesátkrát. Druhou nezapomenutelnou rolí byl Bablerly ve známé komedii Brandona Thomase *Charleyova teta*. Rovněž tato hra se dostala do širokého povědomí veřejnosti díky skvělému výkonu Lubomíra Lipského.

Na loňském 2. sjezdu rodáků a přátel Libošovicka jsme se všichni přesvědčili, jak skvělý jste zpěvák. Láska k hudbě jistě s láskou k divadlu souvisí.

Samozřejmě je dobré, když herec umí zároveň i zpívat. Jde o kul-

tu, která přináší radost posluchačům i nám hercům a zpěvákům. Rád příležitostně vystupuji s Krkonošskou dechovkou z Jablonce nad Jizerou. Těší mě, když si s námi lidé zazpívají, při naší hudbě zatančí a mají dobrou náladu. Společně provozovaná hudba a divadlo stejně jako jiné společné zájmy a koníčky lidí stmeluje. Je dobré, mají-li lidé stejně jako v minulosti chuť společně se scházet a upevňovat dobré sousedské vztahy. Vážím si přízně

místních sousedů, ochoty zapojit se podle svých možností a pomoci, kde je třeba. Těší mě i podpora od vedení obce.

LIBOŠOVICKÝ OCHOTNICKÝ SPOLEK má vtipnou zkratku **LOS**. Losa máte nejen v názvu, ale i v pěkném logu, které vytvořil syn našeho starosty Vítek Svoboda ml. V říši zvířat je los vzácným druhem, který se na našem území vyskytuje dnes jen zřídka.

Vzácným úkazem je i obnovení činnosti ochotnického divadla v Libošovicích po třicetileté odmlce. Celému souboru i Vám osobně držíme palce. Přejeme Vám pevné zdraví a hodně radosti z dalších představení, která potěší diváky i Vás. Děkuji Vám za rozhovor a jak se říká: „Zlomte vaz“ a „Vem Tě čert!“

*S režisérem Jiřím Pošepným
si povídala Alena Pospíšilová*

JAK SE RODÍ TISÍCOVKA?

Těžko. Tisícovku můžeme vydělat, vyhrát, dostat nebo uspořit. V Agrochovu ji prostě narodí. Ale dost legrace, vraťme se do reality. Tou tisícovkou jsem nemyslela bankovku, ale v pořadí tisíce tele narozené v roce 2013. V historii podniku je to poprvé, kdy se podařilo k tak kulatému počtu přiblížit. Záměrně píšu přiblížit, protože ještě 23. prosince jich k toužebně očekávané tisícovce chybělo dvacet tři. To je dost i na takový počet dojníc, co na farmě na Staňkově Lhotě chovají. Vyhlídky byly optimistické, 22. 12. přibýlo pět telátek, krávy k vytyčenému cíli přistupovaly zodpovědně, porodily dvakrát dvojčata. Pokud tak budou pokračovat, není žádný problém. Čas běžel a cíl se ale vzdaloval. 23. prosince pouze jedno telátko, na Štědrý den nic. Následující dny nás znovu naplnily optimismem. 25. prosince čtyři telátka, na Štěpána opět čtyři, ovšem 27. zase nic – a stále jich ještě scházelo čtrnáct. Další dny první otázka každého po příchodu na směnu zněla: Co jste narodily? 28.

prosince – 5, pak 29. prosince – 4, ale 30. pouze jedno. Do konečného počtu zbývalo, aby se narodila čtyři teleta, ale budoucí matky nejevily ochotu už nadále spolupracovat. Na Silvestra během dne se sice tři telátka opravdu narodila, tomu poslednímu ale k narození zbývalo jen několik málo hodin. Nic se nemá vzdávat před koncem, v 18,10 hod. se rozletěly po podniku esemesky: *Máme ji, „tisícovku“, krásnou jalovičku od prvotelky, červenostrakatého plemene. To jméno ji už nikdo nevezme, a protože je to jalovička, zůstane na chov a založí linii tisícovek. Každé telátko, co se jí narodí, bude přece od „Tisícovky“.*

A co dál? Překulila se půlnoc a začínáme znova. Jak na Nový rok, tak po celý rok: narodila se dvojčata a to se opakovalo během šestnácti dnů ještě dvakrát. Jednotlivé porody jsou běžné. Tak to z té nové tisícovky pěkně ubývá.

Narození telátka je to první, pak následuje zodpovědná, poctivá a pečlivá péče. Té se jim v Agrochovu

dostává maximálně. Daří se odchovat i ta předčasně narozená nebo ta s různými pohybovými vadami. Ošetřovatelky a tým zootechniků jim věnuje neustálou pozornost, je to jako práce s malými dětmi: Pilo dobře, správně dýchá, co vyměšování, nemá teplotu, nekašle, je dost veselý, proč se straní kolektivu, proč nekomunikuje s ošetřovatelkou, to jsou otázky, které se řeší každodenně. Odměnou je radost a uspokojení, když se práce daří a zlost a zklamání, když se někdy nedaří. Práce venku za jakéhokoliv počasí je fyzicky náročná. Jenom nachozené kilometry po betoně dokáží pořádně rozbolavět nohy. Tahle práce se nedělá pro peníze, ta se dělá pro radost, protože nikdo vám ji nemůže zaplatit.

Co popřát nakonec? „Tisícovce“ dlouhý, klidný život, pracovníkům pevné zdraví, flexibilitu (jak teď všude žádají) a nekonečnou radost. Ať se v roce 2014 daří!

*Marie Šimůnková,
kronikářka, Vesec*

Z GALERIE SOBOTECKÝCH STAROSTŮ: FRANTIŠEK BALÁK

František Balák se narodil na Předměstí v Sobotce 3. května 1886 v rolnické rodině. Absolvoval Rolnickou školu v Jičíně a poté převzal rodinné hospodářství, které pozvedl na jeden z nejpřednějších statků ve městě. Byl členem agrární strany a starostou Selské jizdy.

Po volbách 6. června 1936 byl zvolen starostou města. Počátky jeho působení v této funkci byly šťastné. Dokončovala se oprava kostela a Humprechta, 21. dubna 1937 předal v Praze diplom čestného občana Sobotky básníku Fráňovi Šrámkovi, v červnu téhož roku se konaly za účasti

poslance Jožky Davida Zborovské oslavy, v srpnu o posvícení byl slavný 6. sjezd rodáků a přátel města Sobotky a okolí, v jehož průběhu byla 29. srpna slavnostně otevřena černínská expozice na Humprechtě. Balákovi tehdy pozvali nejpřednější účastníky slavnosti – hraběte Eugena Czernina a autora expozice doc. Zdeňka Kalistu – k sobě domů na slavnostní posvícenský oběd. 2. září se hlavní organizátor slavnosti, ředitel Živnobanky Miloš Pelda, ptal v dopise Zdeňka Kalisty: „Do Prahy jste dojeli s panem hrabětem dobře? I se zatíženým žaludkem od starostů; tam berou pohostinství z gruntu! Snad byl pan hrabě spokojen...“

To však byla jedna z posledních radostných událostí za jeho starostování. Radost mu snad udělalo již jen odhalení památníku padlých z první světové války u tehdejší Živnostenské školy 14. srpna 1938 a oslavy stého výročí narození básníka Václava Šolce v prosinci téhož roku. Jinak to byl rok mnoha pohřbů předních osobností Sobotecka (František Havlík, Rajmund Kuchař, P. Franti-

šek Soukal) a událostí kolem Mnichova – mobilizace, příliv utečenců z pohraničí atd.

A další roky nebyly lepší, spíše naopak. Německo zabralo zbytek naší republiky, začala 2. světová válka. Úřadovat v době okupace a vycházet s nadřízenými orgány bylo složité. Asi nejhůře bylo starostovi Balákovi 3. června 1942, když byla Sobotka obklíčena německými vojsky, všechny domy prohlédnuty, muži svezeni do sokolovny a tam identifikováni. Němci hledali pachatele atentátu na R. Heydricha...

Závěr války přinesl další obrovské starosti: 18. dubna 1944 byla odvezena socha Antonína Švehly. Od konce roku 1944 Sobotkou projížděly tisíce „národních hostů“ – německých uprchlíků z Maďarska a Slezska, procházely tu i kolony zubožených válečných zajatců, budovaly se protitankové zátarasy. 5. května 1945 vypuklo pražské povstání a 10. května přijela i do Sobotky sovětská Rudá armáda. To už se ale správy města ujal Revoluční národní výbor...

Poválečné období bylo pro Balákovu rodinu smutné. Pronásledována tak jako rodiny ostatních velkých sedláků nesmyslně vysokými předpisy dodávek a dalšími ústrky žila a pracovala na rodinném statku čp. 321. Ten jim byl v roce 1953 (pro neplnění předepsaných dodávek a zabití telete na svatbu příbuzného ve Vesci) konfiskován a starostův syn ing. František Balák byl odsouzen na dva roky do vězení. Balákovi byli vystěhováni do Terešova, kde zasloužilý sobotecký starosta František Balák po několika týdnech zemřel. Letos 1. ledna tomu bylo již 70 roků. Pohřben je v rodinném hrobě na novém hřbitově pod Humprechtěm. Z Balákova statku byla nakonec zřízena veterinární nemocnice a teprve po roce 1989 byl rodině v restitucích vrácen. Úspěšně zde jako soukromý zemědělec hospodaří vnuk pana starosty Františka Baláka, po dědovi a otcovi také František.

Karol Bílek

KTERAK SE V LIBOŠOVICÍCH PEŘÍ DRALO A O ČEM SE TAM POVÍDALO

V sobotu 18. ledna 2014 odpoledne se sešlo v malé knihovně Antonína Bocha v Libošovicích početné posluchačstvo, aby si vyslechlo zajímavé povídání historika a archiváře **Karola Bílka**. Přijel s rodinou z Prahy, abychom mohli společně uvítat na světě novou krásnou knížku navazující na stejnojmenný 1. díl s názvem *Malé dějiny Sobotecka*. Neúnavný badatel a celoživotní zájemce o historii rodného města Sobotky a jeho okolí dokončil 2. díl záslužné publikace zaměřené na události, data, osobnosti a přírodu od roku 1850 po současnost. Vytyčený cíl stručně zachytit události a osobnosti s nimi spojené byl úkol těžký a složitý. Zkušený milovník rodného kraje si s ním samozřejmě dobře poradil. Jak při zpracovávání dostupných materiálů postupoval, o tom vyprávěl pozorným příznivcům historie a vlastivědy Sobotecka s noblesou sobě vlastní.

Ačkoliv zrovna panovalo téměř jarní počasí, pokusili jsme se navodit ryze zimní ráz setkání. Za okny je spousta čerstvě napadaného sněhu, fouká od severu, ale uvnitř vytopené chalupy je příjemné teplo a útulno. Kolem stolu se shromáždily ženy v šátcích a pilně derou připravenou kupičku bílého husího peří. Jde jim to při zajímavém vyprávění pěkně od ruky. Když Karol uzavře jednu z kapitol, ujme se slova domácí hospodyňka Maruška Šimůnková z Vesce. Seznámí přihlížející posluchače s dávnou tradicí draní peří i se zvyky, které byly s touto zimní činností venkovských žen spojeny. Jelikož jsme se sešli náhodou na posledním draní, tzv. Doderné, nechybělo ani příznačné občerstvení, čerstvé Maruščiny koblihy, Květiny křupavé rohlíčky, Lídina oříšková buchta, Alenina bábovka a Drahuščin tvarohový koláč. K tomu byla podávána čistá voda,

domácí rybízové víno a dobré červené, čaj s rumem i bez a samozřejmě voňavá káva. Jedním slovem, měli jsme se všichni dobře. Do knihoven domácích i té naší veřejné jsme nakoupili knížky opatřené podpisem s pěkným věnováním autora.

Bylo nám společně hezky. Děkujeme všem, kteří k příjemné a přátelské atmosféře zimního odpoledne přispěli. Poděkování patří hlavně Karolovi Bílkovi, kterému přejeme k nadcházejícím narozeninám pevné zdraví a hodně sil do další práce, tolik potřebné pro náš drahý rodný kraj.

Eva Pantlíková a Alena Pospíšilová,
knihovnice z Libošovic

www.knihovnalibosovice.webk.cz
FOTOGALERIE

SOKOLSKÉ VZPOMÍNÁNÍ

Ještě nenarozená a už je na Strahově

To bylo roku 1926. Přípravy na nácvik skladeb na VIII. všesokolský slet vrcholí. Poprvé se bude cvičit na Strahově. Mladá sokolka Marie, dcera soboteckého mistra obuvnického Jana Moravce a manželka krejčího Jaroslava Opočenského, se moc těší. Co se ale přihodilo! Slet bude v červenci a ona je téměř 4 měsíce těhotná. Do Prahy ale chce jet. Ze samého strachu o tom nikomu neřekla. Ženám při cvičení na Strahově přšelo. Ve skládaných modrých sukničkách si v jedné části skladby sedaly na zem. Marie se posadila přímo do louže a suknička se kolem ní rozprostřela. Malá Zdenička se narodila v listopadu 1926. Zdravá a čilá. A na ten moment sedu v louži na stadionu si prý vůbec nepamatuje.

A to mi věřte. Tuto příhodu mi vyprávěla sokolka a donedávna i cvičitelka Zdena Fojtíková, rozená Opočenská, které bude koncem listopadu 86 let.

Sokol mého dětství

Šťastné vydýchnutí. Skončila 2. světová válka. Okolí zámečku Humprecht je provoněno sladkou vůní kvetoucího bezu. Vnímám tu krásu a spolu s rodiči se raduji.

Po prázdninách roku 1945 půjdu do 1. třídy Obecné školy v Sobotce a současně také do Sokola.

Mou první cvičitelkou byla sestra Marie Opočenská. Ne náhodou to byla ta samá Marie, která na sletu v roce 1926 cvičila na Strahově s malou Zdeničkou v bříšku.

Pravidelně v pondělí a ve čtvrtek jsem spolu se svými vrstevnicemi stávala třeba půl hodiny u domu, kde bydlela. Byla to naše druhá máma. Společně jsme došly k sokolovně, kde nás už očekával sokolník, přísný pan Kulíček nebo jeho usměvavá manželka Barbora. Na povel jsme nastoupily ve velkém sále sokolovny do dvojřadu. Následovaly nezbytné povely: pozor, nazdar, pohov. V jednom sledu pak byla zařazena pořadová, prostná, cvičení

na nářadí, hry. Opět nástup a pozdrav.

V roce 1947 byl zahájen nácvik na XI. všesokolský slet. Záleželo jen na sestře Marii, zda nás, ještě malé, vezme do Prahy. A ona pohledem do prosebných dětských očí ani chvíli neváhala. Naše cvičení před náčelnicí sestrou Hanyšovou obstálo.

Po jednom cvičení nám sestra Marie pověděla, že se budou šít sokolské vycházkové kroje, abychom o tom řekly rodičům. Moc jsem ten kroj chtěla mít. Byla ve mně malá dušička, spíše jsem očekávala odpověď, že na to nemáme. Když jsem od rodičů uslyšela větu: „Tak se také přihlas“, byla jsem moc šťastná a moc jsem děkovala.

Vycházkové kroje nám ušil krejčí, bratr Jaroslav Opočenský, manžel sestry Marie. Cvičební úbory – režné halenky a červené sukýnky ušily maminky.

Poválečná doba nebyla pro většinu rodin z hlediska ekonomického příznivá. V té době se našemu Sokolu dostalo velké materiální podpory od manželů Macounových z Miami na Floridě (Anna Macounová, rozená Kafková, ze Sobotky odešla za I. republiky se svou sestrou Marií do USA). Tato pomoc se týkala potravin, které v té době nebyly u nás k sehnání. Myslím, že přispěli i látkou na naše vycházkové kroje.

To už jsme ale absolvovaly nácvičné i secvičné v Mnichově Hradišti, Dolním Bousově a ještě někde jinde. Byly jsme nadšené a na slet jsme se moc těšily.

Do Prahy jsme dojely vlakem v nákladních vagonech, sedíce na dřevěných postranních lavicích. Ubytovaly jsme se ve škole v Libni, Lindnerově ulici, kde rostly na velkém školním dvoře krásné kaštanové stromy. Ve třídách jsme spaly na zemi, snad jen jedna z nás měla spací pytel, ostatní hřála deka, na dvou místech sešitá. Ta moje byla z nějaké buničiny – hrozně štípala. Jedna sobotecká zákyňka, jmenovala se Maruška, ale my ji říkaly „holubinka“, protože vždy hezky předváděla tehdy moc oblíbený cvik „holubičku“, byla z těch, co měly spacák. Před usnutím se pořádně „za-

chumlala“ a přes hlavu si dala kapuci. A potom ji v noci musela sestra osvobodit z tohoto sevření, neboť se dusila. V té samé škole jsme se také stravovaly. Na chodbě jsme stály v dlouhé řadě s ešusy v ruce a čekaly, až na nás přijde řada. V jednom momentě se mi zatmělo před očima, pak jsem asi omdlela a pamatuji jen, jak mi kdosi držel hlavu a smáčel obličej vodou. Od této nemilé příhody jsem měla privilegia. Jídlo jsem dostávala přednostně a v tramvaji jsem vždy seděla. „Jeničko, je Ti dobře?“ ptala se každou chvíli starostlivá sestra Marie.

Na Strahově jsme se shromažďovaly v dřevěných patrových šatnách. Velikost Strahovského stadionu mne ohromila. Připadala jsem si v něm ztracená. Po zkouškách nastal den vystoupení. Ten pocit nelze vylíčit, ten se musí prožít. Rozechvělé jsme stály na seřadišti. Před nástupem k nám promluvila náčelnice ČOS sestra Marie Provazníková. Drobná žena se silným hlasem. Byl to okamžik, na který nezapomenu. Pak už zazněla hudba a my se vydaly na pochod, tak jak jsme se to učily doma v sokolovně. „Pamatuj si, na buben levá“, říkala nám sestra Marie. Bylo to úžasné, když stadion rozkvetl červeno-béžovými cvičebními úbory a každá z nás se snažila dostat na svou značku. V tom začalo přšet a po celou dobu našeho cvičení „lilo jako z konve“. Přesto jsme se snažily zacvičit co nejlépe.

V devíti letech jsem ještě příliš nevnímala, jakými politickými změnami naše země prochází. Teprve mnohem později jsem pochopila, proč se náčelnice ČOS sestra Marie Provazníková rozhodla krátce po sletu a po OH v Londýně nevrátit do své vlasti.

Dodatek

V dobách studií jsem aktivně sportovala. Cvičit jsem nechodila do ZRTV, ale do Sokola. Soboteckou sokolovnu jsem tak neopustila. Jsem pyšná, že jsem mohla cvičit na XI. všesokolském sletu. Zážitek zákyňky v režné halence a červené sukýnce

mám nesmazatelně uložen v paměti. V roce 1994 jsem se po 46 letech jako cvičenka i cvičitelka na Strahov vrátila. Stejně tak i později v roce 2000 a 2006. V roce 2012 jsem nacvičovala i cvičila skladbu žen Česká suita, tentokrát na stadionu v Edenu.

Nezapírám, že jsem soboteckou sokolovnu neopustila ani v do-

bách totality. Na Strahov jsem se pravidelně po pěti letech vracela. Spartakiádní skladby jsem cvičila a později i nacvičovala. Říkaly jsme si sokolky a sokolské písně zněly z našich úst po celou dobu minulého režimu, jak v sokolovně, tak i na strahovském seřadišti.

Práce byla vyhodnocena a zahrnuta do sborníku Vzpomínky na Sokol našeho mládí, vydaného Českou obcí sokolskou ke 150. výročí založení Sokola (1862 - 2012).

Jana Ouředníková

T. J. Sokol Sobotka,

Sokolská župa Jičínská-Bergrova

DAR AKADEMICKÉHO MALÍŘE VLADIMÍRA KOPECKÉHO PRO ARCHIV FRÁNI ŠRÁMKA

Ještě v době studií na VŠUP doporučil Vladimíra Kopeckého jeho profesor paní Milce Hrdličkové - Šrámkové jako ilustrátora. Paní Milka chtěla vydat knihu o Šrámkovi.

Vladimír Kopecký byl vnímavý ke Šrámkově poezii a začal jezdit na Sobotecko a poznávat místa, která Šrámkovu tvorbu ovlivnila. S paní Milkou se domluvili. Vznikla knížka *Fráňa Šrámek v Sobotce* s textem Mi-

loslavy Hrdličkové a 12 dřevoryty Vladimíra Kopeckého – byla to jeho diplomová práce.

Do Sobotky se tento malíř, grafik, kreslíř a ilustrátor vracel i později. Výtvarně doprovodil sborník Sobotka 1958, ilustroval knihu Adama Jista o Václavu Šolcovi. V Sobotce měl v roce 1957 výstavu na zámku Humprecht, v roce 1969 ještě v knihovně. 16. ledna 2011 hovořil

o svém obdivu k dílu básníka i o svém přátelství s paní Milkou na Šrámkovském matiné.

Nyní se rozhodl darovat do Archivu Fráni Šrámka i některé své kresby a grafiky. Panu Kopeckému za tento jeho dar děkujeme.

Za AFŠ Jan Bílek,

za kulturní komisi Marie Sekerová

TŘI KRÁLOVÉ ROZDÁVALI POŽEHNÁNÍ

Stejně jako v letech minulých, i letošní začátek roku patřil tříkrálovým koledníkům. Dobrovolníci, převlečení do kostýmu Tří králů, obcházel jednotlivé domy a rozdávali požehnání do nového roku. Ti, kteří byli ochotní přispět finančním příspěvkem, dostali také na oplátku drobný dárek. Ten se skládal z kadidla, cukru a kalendáříků, a měl všem připomenout dary, které kdysi Tři králové předali Ježíškovi.

Výsledky letošní sbírky předčily všechna očekávání. Jako v letech minulých, koledovalo se letos v Sobotce a přilehlém Oseku, v Libošovicích, na Mladějově, na Samšíně, v Markvarticích, v Dolním Bousově a ve Skyšicích i v Řitonicích. Stejně jako celorepublikový výtěžek byl výrazně vyšší než loňského roku, i zde náš regionální výrazně vzrostl. Celkem lidé v naší oblasti, kde sbírku

pořádala Oblastní charita Sobotka, darovali 105 070 korun.

Převážná část peněz bude použita na nákup zvedacího zařízení do koupelny v Domově pokojného stáří v Libošovicích. Děkujeme všem dobrovolníkům a dárcům, kteří se na letošní sbírce podíleli. Bez vstřícnosti jednotlivých měst a obcí, základních a mateřských škol, a v neposlední řadě také zaměstnanců samotného libošovického Domova pokojného stáří, kteří ochotně pomáhali koledovat, bychom sbírku nikdy nemohli uskutečnit. Opomenout nesmíme ani majitele koní, kteří tradičně přispěli ke krásné atmosféře tříkrálové sbírky.

„Lidé jsou solidární a podporují charitní práci, i když média tvrdí opak. Podle počtu kasiček se dají spočítat dobrovolníci jako vedoucí a násobkem tří i počet dětí, kteří jdou v zimě obcházet

domovy a požehnají obyvatelům. Podle mne je úžasné, kolik lidí se letos zapojilo, i šitím kostýmů, přípravou občerstvení pro zmrzlé děti, propagací a tak podobně. Lidé s důvěrou dávali obnos ze svých peněženek, aby pomohli prostřednictvím charity někomu, koho ani neznají. Lidé byli vstřícní, ke koledníkům laskaví, nezapomněli dávat dětem výslužku a všichni máme krásné zážitky,“ shrnula dojem z letošní sbírky koordinátorka dobrovolníků pro Litoměřickou diecézi Veronika Vedejová.

V celé republice se koledovalo do více jak devatenácti tisíc pokladniček, a výtěžek činí přes 80 milionů korun.

Zuzana Zemanová,

Oblastní charita Sobotka

VESECKÁ KNIHOVNICE

Paní **Ludmila Thořová** se přistěhovala do Vesce 9. května 1950 se svým otcem Františkem Thořem, bývalým nájemcem dvora Semtiny, bratrem Jaroslavem a strýcem Sobotkou. Pronajali se domek č. 5, kde bydleli přes den a na noc odcházeli do č. 6, obecního domku. Tam měli i uskladněný nábytek. Věnovala velikou péči knihovnické práci. Po celou dobu bydlení ve Vesce vedla místní knihovnu. Z finančních příspěvků obce nakoupila mnoho svazků naší i světové literatury

a nechyběly tam ani knihy nové a moderní. Mezi oblíbené a čtené autory patřil Alois Jirásek, Božena Němcová, Jan Vrba, K. V. Rais i Tereza Nováková, Ivan Olbracht, Marie Majerová a světoví spisovatelé Henrik Sienkiewicz, Guy de Maupassant a druzí. S košíčkem knih obcházela čtenáře. Vedení obce si její práce velmi cenilo a udělilo jí čestné uznání a dar 50 Kč. Jen pro představu uvádím, že k 1. lednu 1959 měla vesecká knihovna 455 svazků, z toho 83 knih odborných

a vzdělávacích, 37 dětských a 335 zábavných.

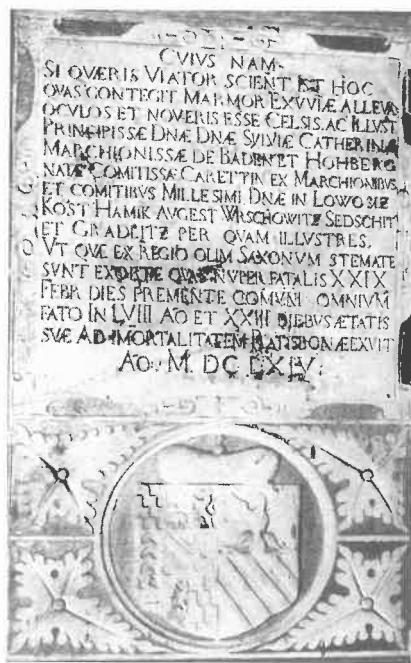
Paní Ludmila Thořová se narodila před 110 roky, 11. února 1904. V mládí bývala společnicí majitelek kosteckého velkostatku dal Borgo Netolických. Od roku 1972 žila rodina v Jičíně. Liduška Thořová zde zemřela 13. března 1981, ale ve Vesce na ni dodnes vzpomínají. Je pohřbena v hrobě svých předků na starém libošovickém hřbitově u kostela.

Marie Šimůnková,
kronikářka, Vesec

KRAJANSKÉ HROBY

Dnes se v našem seriálu vrátíme o rovných 350 let zpět, do doby, kdy na Kosti vládli Černínové z Chudenic. Krátký medailonek věnujeme paní Sylvii Kateřině, rozené Carreto-Millesimo, jež se roku 1633 ve svých 27 letech stala třetí manželkou hraběte Heřmana Černína z Chudenic, o třicet roků staršího.

Byla to žena energická, která – dcera Itala a české matky – uměla dobře česky. Její slovník byl však obohacen podkrkonošským nářečím. Kde získala jeho velmi dobrou znalost, není známo – snad ho pochytila při pobytu u svých přátel nebo v dětství od služebnictva. Na tuto zvláštnost upozornil již Josef Pekař v Knize o Kosti; problém řešil i Josef Vítězslav Šimák roku 1937 v článku otištěném v časopise *Od Ještěda k Troskám*. Češtinu užívala i v korespondenci se svým manželem, kterého nazývala *mé serce*, *mé selátko*, nebo s odkazem na jeho působení jako císařského vyslance v Turecku můj

Náhrobek Sylvie Kateřiny Černínové

Sulimánku (Heřmanovi se proto také říkalo Tureček). On ji na oplátku tituloval *má rciličko*, *má kozičko*. 69

jejích dopisů manželovi vydal jindřichohradecký archivář František Tischer ve *Věstníku Královské české společnosti nauk* roku 1908. Podrobně o Sylvii Kateřině píše Josef Pekař v *Knize o Kosti* a zdůrazňuje její ráznost v jednání s úředníky i skutečnost, že dobře rozuměla hospodářství. Ovšem hrabě byl ještě hospodárnější a šetřil i při výdajích na její potřeby. Heřman Černín zemřel 7. března 1651 a v závěti ustanovil mj., že Sylvie Kateřina měla až do smrti užívat kostecké panství, na němž měla pojištěno své věno. Když jí bylo 53 let, provdala se roku 1659 za třiatřicetiletého markraběte Leopolda Viléma Bádenského, budoucího významného rakouského vojevůdce. Zemřela po pěti letech nového svého manželství v cizině – 29. února 1664 v bavorském Řezně. Pohřbit se ale dala v Čechách – odpocívá v pokoji po boku svého prvního manžela v černínské kapli svatovítské katedrály v Praze na Hradčanech.

Karol Bílek

NOVÝ EXPONÁT

V pražském **Muzeu městské hromadné dopravy** získali nový vzácný exponát. Jak napsaly noviny *Metro* 8. ledna 2014, je to přívěsný tramvajový vůz k dvounápravovému vozu 2172, tzv. „stodola“. Bylo jich v roce 1930 vyrobeno jen 10 kusů. Jak Robert Oppelt

v *Metru* doslova píše, „*Muzejníci ho objevili až v Českém ráji, kde byl „pohozený“ v zahrádce u Sobotky.*“ A ředitel muzea Pokorný dodává: „*Museli jsme počkat na sucho a vagon vyřezat z bezinek pilou.*“ Přívěs nyní prodělává náročnou rekonstrukci a pak se znovu

představí veřejnosti – nejen v muzejní expozici, ale i při jízdách historické tramvaje po Praze. Nevíte, kde u Sobotky stával? A není na Sobotecku podobných vzácných technických památek více?

Karol Bílek

KNIHOVNA

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Karel Čermák: Kronika obrazů života. Český ráj v letech 1848 – 1900. (Gentiana Jilemnice 2013, 272 s.). Známy sběratel pohlednic Českého ráje si nenechává své poklady jen pro sebe. Vydal již několik knih a kalendářů, připravil řadu výstav, pronesl několik přednášek v Praze i v různých místech Českého ráje. Nyní připravil svým obdivovatelům i dalším zájemcům nové milé překvapení. Pro svou nejnovější knihu využil nejen vzácné pohlednice a další obrazový materiál, ale přečetl i desítky ročníků soudobých novin a časopisů, aby z nich vybral a převyprávěl nejrůznější události z našeho regionu. A tak před námi rok po roce defilují pohledy do života a díla známých osobností Českého ráje, stavební vývoj oblasti, ale i různá neštěstí, vraždy apod. Prostě dokonale zachycený všední život celého kraje. Mnoha drobnými zprávami je ukázán i život na Sobotecku. Nechybí ani stručný úvod přibližující dobový vývoj; na závěr je připojen seznam literatury a místopisný rejstřík. Skvěle obsahově i graficky vybavenou knihu můžeme jen doporučit!

Vzpomínky na Sokol našeho mládí. (Česká obec sokolská Praha 2013, 50 s.). Publikace přináší výsledky literární soutěže ke 150. výročí založení Sokola a nás může těšit, že mezi uveřejněnými vzpomínkami nechybí ani příspěvky Jany Ouředníkové *Ještě nenarozená a už je na Strahově* a *Sokol mého dětství*. Jistě by zajímaly i naše čtenáře.

Zdeněk Mrkáček – Josef Brož: Český ráj – věčná inspirace. (Vydala ing. Marie Kohoutová, Turnov 2013, 128 s.) Ve stejné úpravě a v návaznosti na svou knihu *Duše Českého ráje* (Unipress Turnov 2006), dokonce ve stejné edici *Vlastivěda Českého ráje*, vydal Zdeněk Mrkáček novou knihu barevných fotografií, tentokrát s textem v tříjazyčné verzi (česky, rusky a anglicky; vynechána němčina) a s verši známého plodného básníka našeho kraje Josefa Brože. Mrkáček je v současné době bezesporu nejen nejlepším znalcem přírody Českého ráje, ale i jedním z nejlepších fotografů této krajiny. I v této knize se střídají detaily rostlin a živočichů s neobvyklými záběry památkových objektů a panoramatickými snímky krajiny ve

všech ročních obdobích. Krásný dárek přátelům z domova i z ciziny.

Václav Vokolek: Neznámé Čechy 5. Posvátná místa severovýchodních Čech. (Mladá fronta Praha 2013, 288 s.). V současné záplavě turistických průvodců a podobných tiskovin a v obdobné záplavě populárně historických knih, hledajících tajemství, záhady a senzace, se občas objeví výjimečně zajímavé dílo. Tak je tomu i v případě Vokolkovy knihy. Autor se na základě studia zvláště archeologické literatury a krajoých pověstí zabývá předkřesťanskou epochou i pozdější dobou, hledá posvátná a poutní místa, výšiny, stromy, vody atd. Důkladně a všestranně probírá zvláště Český ráj. Z našeho okolí se věnuje např. Vyskři, Plakánku, Střelci, Semínu, Troskám, Semtinské lípě atd. Některé jeho závěry jsou překvapivé a příliš odvážné – ale za přečtení kniha stojí. A jistě – i vlivem krásných barevných fotografií Dagmar Vokolkové a Jana Marouška – se na popisovaná místa vydáte. Třeba tam nějaké záhady potkáte nebo objevíte.

Karol Bílek

ŠKOLNÍ STŘÍPKY

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY S PEJSKEM A KOČIČKOU

I letos se učitelé na příchod dětí k zápisu do 1. třídy pečlivě připravovali. Již tradičně byl zápis pohádkově motivován. Tentokrát děti přivítala pohádka Josefa Čapka *O pejskovi a kočičce*.

Během 21. a 22. ledna 2014 bylo zapsáno celkem 52 dětí ze Sobotky a okolních obcí. U 13 dětí bude řešena možnost odkladu školní docházky.

Na všechny děti čekaly vyzdobené třídy i chodba, připraveno bylo malé občerstvení. K nahlédnutí byla fotodokumentace ze školních akcí i ukázka učebnic a pracovních sešitů pro 1. třídu.

Děti v příjemné slavnostní atmosféře prokazovaly svoji školní zralost a připravenost pro vstup do školy. Ze zápisu také vyplynulo, že se poměrně hodně předškoláků potýká se špatnou výslovností. Na závěr pohád-

kového putování obdržely děti na památku drobné dárky a pamětní list.

Všem budoucím prvňáčkům přejeme úspěšný start a hodně radosti ze školní práce!

Mgr. Alena Slavíková

EXKURZE DO JESVY HOŘICE

Někdy koncem října nám pan učitel Šimral oznámil plánovanou exkurzi do Hořic. Dal nám na výběr mezi dvěma hořickými podniky. Vybírali jsme mezi firmou Swell, zabývající se výrobou automobilových dílů, a firmou Jesva, vyrábějící svářecí přístroje. Po dohodě zvítězil podnik Jesva. Exkurze se uskutečnila 14. listopadu 2013.

Do Hořic jsme jeli autobusem společně s mladšími spolužáky ze sedmého ročníku, kteří tam měli svůj vlastní program. Jesva je malý podnik nacházející se na samém okraji města Hořice. Po příjezdu se nás ujal zaměstnanec firmy, který nás zavedl do hlavní výrobní haly. V první části haly je umístěna výroba komponent, z kterých se poté skládá samotný stroj. Mohli

jsme vidět dělníky pracující u nejrůznějších strojů - u frézek, soustruhů, vrtaček atd. Průvodce nám popsal všechny výrobní procesy a občas nám své postřehy a znalosti sdělili i samotní dělníci. V další části haly jsme mohli vidět výrobu transformátorů, což je jedna z nejdůležitějších součástí svářecího přístroje. Prohlídka pokračovala samotnou kompletací a montáží elektroinstalace ve výrobku. Poté nám zaměstnanci firmy předvedli práci robota, který je také jedním z výrobků této firmy. Úplně nakonec nám pracovníci ukázali použití výrobků v praxi, konkrétně bodové svářečky. Někdo z nás si dokonce odnesl sbodované kousky plechů jako suvenýr domů. Tímto jsme se s Jesvou rozloučili a opustili podnik.

Před branou podniku nám pan učitel rozdál GPS přístroje s nastavenými souřadnicemi „kešek“. Jsou to malé schránky skryté na různých místech. Úkolem je objevit je pomocí GPS přístroje. My jsme se rozdělili do tří skupin a měli jsme co nejrychleji objevit schránku, která byla umístěna v blízkosti kostela. Zjistili jsme, že vyhledávání kešek není nic lehkého, protože jsme ji objevili až po dlouhé době a s pomocí paní bydlící naproti.

Následoval rozchod po náměstí a pak už jen odjezd domů. Myslíme, že se exkurze povedla a zajímala zejména kluky, kterým je technika blízká.

Jiří Resl, 9. A

FLORBALOVÝ TURNAJ

Okrskové kolo – starší žáci

V úterý 12. listopadu 2013 se v jičínské sportovní hale uskutečnilo okrskové kolo turnaje ve florbalu v kategorii starších žáků (8. – 9. ročník) za účasti šesti škol, které byly rozděleny do dvou skupin po třech týmech.

Náš tým byl naložován do skupiny B, kde se v prvním zápase utkal s tradičním soupeřem z 1. ZŠ Jičín. V úvodu utkání byl aktivnější náš tým a díky šťastné brance Matěje Floriana se ujal i vedení. V druhém poločase se však kluci dostali chvílemi pod obrovský tlak soupeře a jen díky skvělým zákrokům našeho brankáře Petra Nováka udrželi hubené vedení až do konce zápasu. Vítězství to tak bylo opravdu velmi cenné. Do druhého zápasu s 3. ZŠ Jičín vstoupili naši chlapci

nešťastně, když si srazili přihrávku soupeře před vlastní brankou, kde již nebyl problém pro jičínského útočníka přesně zakončit. Chlapce však úvodní branka nezlomila a po zlepšené hře přišlo velmi brzké vyrovnání. V druhém poločase navíc přidali dvě branky v rychlém sledu a o vítězi skupiny B bylo rozhodnuto. Na kluky však čekal klíčový semifinálový zápas, který měl rozhodnout o postupujícím do okresního kola. Do utkání s 2. ZŠ Jičín vstoupili naši žáci mnohem koncentrovaněji a navíc se jim dařilo i střelecky. Již po poločase vedli 2:0, a když přidali v druhé půli ještě další dvě branky, bylo z toho jednoznačné vítězství 4:0! Kluci se tak mohli po závěrečném hvizdu radovat z 1. místa v turnaji bez ztráty jediného bodu a přímého postupu do okresního kola.

Naším chlapcům se dařilo i v individuálních soutěžích. V řadách našeho mužstva byli hned dva nejlepší střelci turnaje, „třígólový“ Matěj Florian a Lukáš Král a náš brankář Petr Novák obdržel nejmenší počet branek v turnaji – pouze jednu ve třech zápasech.

Okresní kolo – starší žáci

Ve středu 21. listopadu 2013 se uskutečnilo ve sportovní hale Gymnázia a SOŠ Hořice okresní kolo turnaje

ve florbalu žáků 8. – 9. ročníků. Šest úspěšných týmů z okrskových kol bylo nejprve rozlosováno do dvou skupin, kde svedly vzájemné souboje o dvě postupová místa do semifinále. Naše škola se utkala ve skupině A nejprve se ZŠ Daliborka Hořice (1:1) a následně se ZŠ Komenského Nová Paka (3:2). Ze vzájemných duelů chlapci vybojovali 4 body, kterými si zajistili první příčku ve skupině. Do semifinále šli tedy z výhodné pozice, neboť je čekal druhý tým ze skupiny B – ZŠ Lázně Bělohrad. V zápase se klukům podařilo jít brzy do

vedení, leč gólová odpověď soupeře na sebe nenechala dlouho čekat. Zápas tak byl dlouho zcela otevřený. Náš tým však byl nadále aktivnějším celkem a svou snahu korunoval druhou brankou, když se krásně do šibenice trefil z volného úderu Lukáš Král. Hubené vítězství kluci udrželi až do konce a mohli se radovat z postupu do finále. V něm se střetli s 1. ZŠ Jičín, čímž došlo na odvetu z okrskového kola, kde jsme stejného soupeře porazili ve skupině 1:0. Jičínští chlapci nám tak měli co vracet. Zápas měl velmi dobrou úroveň, hra obou týmů byla vcelku vyrovnaná. Jičínští se však dostali po velmi přesné střele do vedení, což nám na klidu příliš nepřidalo. Přesto náš tým v následujících minutách převzal iniciativu a chvílemi soupeře zatlačil před vlastní branku. Gólový efekt to však nemělo. V závěru jsme vsadili již vše na útok a přišel trest v podobě druhé branky, která definitivně rozhodla o osudu utkání. Do krajského kola tak postupují chlapci z 1. ZŠ Jičín, na náš tým zbyla stříbrná, ale nepostupová pozice.

Radek Štaff

JOSEFÍNSKÉ REFORMY A ŽIDÉ

Dne 24. října 2013 se konala beseda s hebraistkou **Terezií Dubinovou, PhD.** Jejím tématem byly josefínské reformy a jejich dopad na Židy. Jelikož jsme v hodinách dějepisu právě probrali 2. polovinu 18. století, do níž patří významné osobnosti, jako je Marie Terezie a Josef II., navázala tato beseda na naši učební látku.

Nejprve jsme porovnali vládu Marie Terezie a jejího syna Josefa II. a jejich vztah k Židům. Na rozdíl od svého syna byla Marie Terezie silně protižidovsky zaměřená, dokonce Židy vypověděla z monarchie. Brzy je ovšem musela povolát zpět, protože jejich odchod měl nepříznivý dopad na tehdejší ekonomiku. Oproti tomu Josef II. byl Židům nakloněn a chtěl je zapojit do fungování země. Jednou z novinek byla povinnost Židů mít příjmení. Mu-

seli si vybrat asi z 250 německy znějících příjmení, např. Lustig atd.

Také jsme se seznámili s židovským školstvím. To bylo velmi kvalitní a své děti do nich dávali i křesťané. Židovská škola byla mo-

mentálně zrekonstruovaná v Jičíně. Nebude však fungovat jako škola, ale jako kulturní centrum. Také se zde bude nacházet přednáškový sál a expozice na téma „Židovští spisovatelé, dramatici a kritici“.

Jsme rádi, že byla paní doktorka Dubinová tak laskavá a přijela si s námi znovu popovídat. Těšíme se na její další návštěvu.

Dominika Rejřová a Gabriela Veigertová, 8. A

KARNEVAL – CESTOVÁNÍ ČASEM

V pondělí 18. listopadu 2013 jsme my, žáci 9. A, uspořádali pro naše mladší spolužáky karneval. Vymysleli jsme téma karnevalu nám dalo hodně práce, ale nakonec jsme se dohodli na motivu „Cestování časem“. Děti tak mohly jít za princezny, rytíře, čarodějnice, roboty nebo za někoho ze současnosti, v průběhu karnevalu jsme dokonce zahlédli jeptišku a mimozemšťana. Na výběr měly děti opravdu mnoho kostýmů a masek.

A protože s přípravami karnevalu bylo dost práce, začali jsme s výzdobou tělocvičny, kde se celý karneval konal, již po čtvrté vyučovací hodině. Nejdříve jsme na zdi rozvěsili obrázky, které jsme kreslili jak my, tak i děti z nižších ročníků. Během všeho toho spěchu se zapojovala hudební aparatura. Dále přišly na řadu balonky. Ty jsme museli zavěsit na zdi tělocvičny tak, aby nepopadaly. Nakonec jsme museli ještě nachystat soutěžní

stanoviště. Když už bylo vše hotovo, zbývalo jen přestrojit se do kostýmů. Někteří z nás šli za gejši, indiány, čaroděje nebo třeba za pravěké lidi. Asi ve 13:45 mohl celý karneval začít. Nejdříve je naši spolužáci, kteří karneval uváděli, přivítali a vysvětlili, jak bude vše probíhat. Potom se děti nahnuly k soutěžním disciplínám. Každý účastník karnevalu, který chtěl získat nějakou odměnu, dostal soutěžní kartičku a obcházel různé disciplíny – skákání v pytli, shazování kuželek, nošení míčku na lžičce apod. Když všichni soutěž řádně splnili, dostali razítko. Za vyplněnou kartičku obdržely děti odměnu. Během karnevalu probíhaly i tradiční karnevalové hry a soutěže, jako je braní židliček nebo tancování s míčky, na závěr nechyběla ani soutěž o nejlepší masku. Někdy bylo opravdu těžké děti zabavit, ale všechny nás to bavilo a děti se všech soutěží účastnily velmi aktivně. Celý karneval skončil kolem sedmnácté hodiny, kdy nastal úklid. Myslíme, že letošní karneval se vcelku vydařil. Co na to ještě říci? S dětmi nás to prostě bavilo.

*Nikola Lörincová a Eliška Hegrová,
9. A*

VÁNOČNÍ DÍLNY

Kdo chtěl nasát tu pravou vánoční atmosféru, nemohl chybět ve středu 11. prosince 2013 u nás ve škole. Učitelé a žáci si zde totiž připravili pro rodiče a přátele školy rozmanité vánoční dílny. Celé toto poklidné a tvořivé odpoledne zahájila paní ředitelka Jana Knapová, která všechny návštěvníky s radostí přivítala. Poté dostali prostor naši nejmenší žáčci, kteří vytvořili početný sbor a pod ve-

dením pánů učitelů Jindřicha Bady a Kamila Šislera zazpívali několik tradičních vánočních koled.

Po této velice pěkné kulturní vložce se již všichni přesunuli do tříd, kde si mohli vytvořit mnoho různých vánočních dekorací z pestré škály materiálů. Pod rukama šikovných maminek, tatínek, babiček i dědečků vznikala například zlatá prasátka z citrónů nebo polevou ozdobená jablíčka, jinde se vystřihovaly vánoční hvězdy, lepily koule, skládaly origami, ti trpělivější se pustili do zdobení perníčků nebo tvoření keramiky. Komu se nechtělo nic vyrábět, mohl si alespoň zazpívat ve

vánoční hudební dílně některou z koled. Bylo toho opravdu hodně a všichni se zapojili. Byl to vskutku překrásný pohled, návštěvníci na chvíli zapomněli na předvánoční shon a vytvořili kouzelnou vánoční atmosféru. Škoda jen, že nám to odpoledne tak rychle uteklo. Budeme se ale určitě moc těšit na to další...

Radek Štaff

EXKURZE V PRAZE

Žáci 7. a 8. ročníku se vydali 26. listopadu 2013 do Prahy, kde absolvovali dvě exkurze. Byly věnovány výtvarnému umění a historii. Když jsme vystoupili z autobusu, každý si určitě všiml katedrály sv. Víta, která se rozprostírala přímo před námi. Pomalu jsme se blížili ke Šternberskému paláci, ale museli jsme chvíli počkat, než nám začne prohlídka. Vůbec nám to nevadilo, protože jsme měli krásný výhled na Prahu a před námi se nacházel Pražský hrad. Před ním stála hradní stráž, která byla pro někoho velkým zážitkem. Poté jsme vešli do Šternberského paláce, který je významnou barokní památkou. Od roku 1946 začala Šternberský palác využívat a stavebně upravovat Národní galerie, která sem umístila své sbírky. V několika patrech paláce je prezentováno to nejlepší z národních sbírek umění z období antického Řecka a Říma až po období baroka. Po prohlídce jsme se přesunuli na Václavské náměstí, kde jsme dostali rozchod. Nakonec

jste se přemístili do Národního divadla, do kterého se každý těšil. Paní průvodkyně nás nejprve zavedla do míst, kde jsou položeny základní kameny a vyložila nám jejich historii. Když jsme usedli do hlediště, každému se zatajil tou krásou dech. Seděli jsme a rozjímali. Prohlédli jsme si nádhernou oponu namalovanou Vojtě-

chem Hynaisem. A poté jsme si vyzkoušeli, jaký je pohled z vyšších pater. Nakonec jsme se také dostali na venkovní balkón, kde jsme obdivovali zčásti pozlacenou střechu. Potom nás čekala jen cesta do Sobotky. Myslím si, že Národní divadlo každého zaujalo.

Dominika Rejfová, 8. A

ČESKO SPORTUJE - MOJE OLYMPIÁDA

V prosinci se naše škola zapojila do celorepublikového projektu **Česko sportuje** s podtitulem *Moje olympiáda*, což je souhrnný název pro sérii čtyř soutěží určených základním školám a odpovídajícím třídám víceletých gymnázií. Cílem tvůrce projektu,

kterým je Český olympijský výbor, je zapojit školy do akce na podporu sportu a zdravého životního stylu, a to prostřednictvím propojení této série soutěží s nadcházejícími Zimními olympijskými hrami 2014 v Soči. Pět vítězných škol z každého kraje se může

těšit na hlavní cenu, kterou je účast na Olympijském parku Soči – Letná 2014. Každá z vítězných škol bude moci v termínu od 10. do 21. února na pražskou Letnou poslat zdarma jeden autobus se svými žáky, kteří se zde během zimních olympijských her v Soči

zúčastní sportovně zábavného programu připraveného speciálně pro ně.

První částí tohoto projektu bylo školní kolo olympijského kvízu. Z druhého stupně se zúčastnilo dvacet čtyři zájemců. Úspěšnými řešiteli se stali Ondřej Plocek (6.A), Matyáš Jirásek (7.A), Jiří Kužel (7.B), Martin Eliáš (8. A) a Vít Černý (9.A). Tito chlápci se sešli 15. ledna, aby společně vytvořili družstvo a společnými silami vyřešili on-line kvíz.

Soutěžení se přeneslo také do hodin tělesné výchovy. Všichni žáci od první do deváté třídy si štafetu vyzkoušeli, ti nejlepší se poté utkali v závěrečném boji. Za prvňáky běželi Adam Dostál, Tereza Brixí, Petr Koťátko a Viktorie Kloučková. Druháci reprezentovali Denisa Ježková, Matyáš Matěj, Jakub Šourek a Tereza Zahradníková. Za třetí třídy bojovali Adam Horčíčka, Věra Bočková, Petr Souček a Aneta Kubánková. Ze čtvrtáků soutě-

žili Jaroslav Klouček, Lucie Schönová, Adam Stránský a Ema Nierostková. Pátá třída vyslala Tomáše a Radka Ždánské, Valentýnu Horčíčkovou a Sárku Dědečkovou. Za šestou třídu zkusili štěstí Petra Loumová a Jiří Havlík, za sedmáky Veronika Ortová a Vojtěch Kunst. Za osmáky běželi Karolína Plíšková, Gabriela Veigertová a Martin Eliáš, za devátou třídu se zúčastnili Lenka Šolcová, Michal Plíšek a Dominik Vlach.

Další částí projektu bylo vytvoření tzv. fandítka, tedy předmětu na podporu českých olympioniků. Fandítka mohlo být vytvořeno z libovolného materiálu, mělo obsahovat slogan a prvek, který spojuje daný fandící předmět s olympijskými hrami. Jako jediný z celé školy se o vytvoření fandítka pokusil Filip Kubeček ze 6. A.

Protože byli žáci naší školy v krajském kole této soutěže úspěšní, byli jsme také pozváni na Letnou.

Všem soutěžícím děkujeme za účast a přejeme hodně štěstí a úspěchů ve sportovních disciplínách v Praze na Letné.

Mgr. Pavla Kozáková

PROJEKT KAM S TŘÍDĚNÝM ODPADEM?

Jako každý rok si i letos žáci 9. ročníku, kteří chodí na ekologii, připravili pro své mladší spolužáky z prvního stupně projekt zaměřený na třídění odpadu. Svou několikaměsíční práci zúročili nejprve ve středu 18. prosince, kdy prezentovali projekt v páté třídě. V malinko jiné podobě, upravené na míru mladším dětem, jej v pátek 17. ledna předvedli žákům prvních tříd.

Nejprve si prvňáčky rozdělili do skupin, z nichž každou měla na starost dvojice či trojice devátáků. Jejich společná práce začala křížovkou. Po jejím vyplnění jsme si tajenku zkontrolovali pomocí interaktivní tabule.

Druhým úkolem bylo vybarvit na pracovním listu pětici kontejnerů určených ke třídění odpadu. Následně měly děti rozhodnout, který z nabízených pojmů by patřil do kontejneru té které barvy. Opět následovala společná kontrola na interaktivní tabuli

– v tomto případě byly pojmy nahrazeny obrázky.

Třetí úkol spočíval v opravě textu. Každá skupina dostala list s větami, ve kterých byly faktické chyby. Předposlední aktivita se prvňáčkům velmi líbila. Podle obrazové předlohy

měli složit z víček od PET lahví sluníčko.

Společně strávenou hodinu završilo házení víček do kontejneru. Na závěr dostali prvňáci pamětní list a sladkou odměnu.

Mgr. Pavla Kozáková

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

DOPIS PRO HISTORIKA A ARCHIVÁŘE PROM. HIST. KAROLA BÍLKA

Vážený a milý oslavenče Karole Bílku,

co nejsrdečněji Tě pozdravujeme z rodného Českého ráje. S úctou se skláníme před Tvými znalostmi, o které se velkoryse a rád podělíš s každým, kdo o ně projeví zájem. Ochotně pomáháš radou i skutkem, neváháš věnovat svůj vzácný čas i drobným projektům, jak se dnes různým úkolům říká. Vážíme si Tvé příkladné rodácké přízně a náklonnosti. Tvůj akční rádius sahá na celé Sobotecko. Tvoji zásluhou si mohou čtenáři listovat, číst a studovat v mnoha zajímavých publikacích. Připomeňme si alespoň několik Tvých posledních: Malé dějiny Sobotecka 1. a 2. díl, Sobotecký hřbitov a Cestička k domovu známě se vine, rodácký sborník vydaný ke II. Sjezdu rodáků a přátel Libošovicka. Děkujeme za všechny skvělé a poučné příspěvky v našem zpravodaji, za vzpomínky na osobnosti, které pomáhaly utvářet naši současnost. Díky Tobě si lépe uvědomujeme význam slov Historia magistra vitae – Historie je učitelkou života.

Před dvěma sty čtyřiceti lety byla z iniciativy moudré císařovny Marie Terezie uzákoněna povinná školní docházka. Vzdělávat se je krásné a potřebné. Právě Ty, náš milý jubilante, patříš mezi příkladné vzdělavatele. Možná to souvisí s datem Tvého narození. 28. března se narodil nejen učitel národů Jan Amos Komenský, ale i Zdeněk Svěrák a Bohumil Hrabal.

Přejeme Ti z celého srdce hlavně pevné zdraví a těšíme se na další příjemnou spolupráci.

*Za všechny Tvoje přátele a příznivce blahopřeje
redakční rada Zpravodaje Šrámkovy Sobotky*

HUMPRECHT JE JEJÍM OSUDEM BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM KASTELÁNCE HUMPRECHTU PHDR. DAGMAR FAMĚROVÉ

Milá a usměvavá, skromná a pracovitá, tak bych charakterizovala vzácnou ženu, jejímž životním osudem se stal v písni opěvovaný krásný zámek nedaleko Jičína. Jelikož „jablko nepadlo daleko od stromu“, stala se po ukončení studií kastelánkou Humprechtu, se kterým je díky rodičům Dagmar a Stanislavovi Balcarovým od útlého dětství spjata.

Ve třetím svazku Knihovničky Českého ráje – Sobotka vydaném v roce 1994 pod názvem Barokní písemnictví v Českém ráji vyšla její upravená diplomová práce, kterou obhájila na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v roce 1988. Od té doby publikovala řadu článků nejen v našem Zpravodaji, ale i v jiném odborném tisku. Ve spolupráci s PhDr. Nadou Kubů se zasloužila o vytvoření nové krásné expozice zámku, která přitahuje pozornost mnoha návštěvníků. K oživení každoroční nabídky přispívá řada koncertů, výstav, kostýmovaných nočních prohlídek a dalších doplňkových akcí. Pod jejím laskavým odborným vedením si řada studentů – průvodců zamilovala historii, po ukončení studia se jí věnují profesionálně.

Společně s manželem Františkem vychovávají tři báječné dcery. Návštěvníci zámku potkávají „zámecké princezny“ v rolích průvodkyň, pomocnic při úklidu a jiných potřebných pracích. Paní doktorka Faměrová se rovněž vzorně stará o svoji maminku. Žije s nimi v podzámčí pod dohledem strýce Humprechta, který před padesáti lety vítal malou Dájinku na svět a houpal ji na svých kolenou.

Přejeme paní kastelánce pevné zdraví, hodně radosti z velké rodiny, přízeň a podporu od vlastníka zámku města Sobotky a mnoho spokojených návštěvníků.

*K životnímu jubileu blahopřeje za redakční radu
Alena Pospíšilová s rodinou a přáteli*

BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM PŘÍTELI SOBOTKY A ČESKÉHO RÁJE JANU SOBOTKOVÍ

K milým knížkám, které máme v naší domácí knihovně, patří pohádky a aforismy od Jana Sobotky. Laskavé příběhy o hodném čertovi Pepiášovi a dvě útlé pohádkové knížečky věnované Malechovicím jsou mému srdci nejbližší. Úsměv budí názvy knížek aforismů, poutavé obálky i jejich zadní strana, např.: Neumíte psát? Pište aforismy. U nich stačí myslet. – Aforismy jsou myšlenky svlečené do spodního prádla. Ty nejlepší do naha. – Duševně strádáte? Pak si rozhodně kupte knížku, kterou právě držíte v ruce.

Na autorových webových stránkách si můžete mimo jiné zajímovosti přečíst také jeho stručný životopis:

Narodil jsem se 11. ledna 1944 v Jičíně, kouzelné dětství jsem prožil a do národní školy jsem chodil

v blízkých Popovicích. 2. stupeň „základky“ jsem navštěvoval v rodném městě, v němž jsem a v roce 1962 maturoval. V roce 1967 jsem absolvoval češtinu a dějepis na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Poté jsem učil na několika učilištích v Bruntále a v Přerově, od roku 1989 do odchodu do důchodu v roce 2008 jsem byl ředitelem Obchodní akademie v Olomouci.

Jaroslav Hašek říká: „Skromnost krásí muže, pravý muž se však krásiti nemá.“ Budiž mi tedy dovolena zmínka o tom, co se mi při psaní podařilo. Z knihovny na mě pohlížejí tři keramické tvarůžky, zlatý, stříbrný a bronzový, ceny ze soutěže Mladé fronty O zlatý olomoucký tvarůžek z poloviny 80. let. Společnost jim dělá Haškův džbánek za prvenství v literární

soutěži Haškova Lipnice 1987. Rukopis pohádkové knížky O čertu Pepiášovi získal v roce 2006 první cenu v soutěži Číst je dobré o nejlepší prozaický text pro děti od 8 do 14 let, kterou vypsal občanské sdružení Centrum Čítárna. V roce 2012 byly moje aforismy v italském překladu Antonia Parenteho oceněny v mezinárodní soutěži Torino di Sintesi. V květnu 2013 jsem se stal jedním z laureátů soutěže Naji Naaman Literary Prizes 2013. Oceněné aforismy přeložil do angličtiny Jaroslav Peprník.

Pevné zdraví a ještě mnoho let prožitých v duševní a fyzické svěžesti ze srdce přeje čerstvému sedmdesátníkovi a pro radost a zamyšlení čtenářů ZŠS pět aforismů z několikatisícové sbírky ráda vybírá

Alena Pospíšilová

Nemáš-li vynikající vlastnosti, buď skromný. Hned získáš tu nejlepší.

Zůstalo ve mně kus poctivce.

Peněz, které jsem vydělal, si vážím mnohem více než těch, které jsem ukradl.

Je to člověk dneška. O včerejšku nic neví a pro zítřek nehne prstem.

Mozek většiny lidí je skladem myšlenek, ačkoliv by měl být jejich výrobnou.

O myšlenkách platí to, co o lidech. Nejsilnější nemusí být nejchytřejší.

JUBILEA

12. 12. 1933 se narodila paní **Marie Horáková**, rozená Suchánková ze Sobotky, nyní žijící na náměstí Míru. Narodila se v dělnické rodině. Do školy chodila v Sobotce. Pracovala v Mladé Boleslavi v podniku „Kralupské mlýny“. Vdala se v roce 1954, má jednu dceru. Dále dvě vnoučata a dvě pravnoučata. V Sobotce pracovala ve Sněžce až do důchodu. V důchodu s manželem také měli v pronájmu koupaliště, a to tři roky. Další tři roky pracovali na parkovišti. Paní Horáková je stále svěží příjemná paní. S manželem si užívají důchod a pravnoučátka a moc z nich mají radost. Paní Horákové přejeme hodně zdraví, stále svěží vzhled a radost ze života.

14. 12. oslavila paní **Étela Bariová** ze Sobotky, Jeřábkovy ulice, 94. narozeniny. Zdraví jí už moc neslouží, tak je v Domově s pečovatelskou službou v Novém Bydžově. Děti ji zde navštěvují. Dárek i gratulaci od Města Sobotky ji předají. Paní Bariové přejeme do dalších let spokojenost.

22. 12. oslavila 93. narozeniny paní **Jarmila Bendlová** ze Sobotky, z Novoměstské ulice. Nyní je u dcery Jarry, druhá dcera Štěpánka, ji také navštěvuje. Paní Bendlové přejeme hodně zdraví, pohodu a radost z celé rodiny.

20. 12. oslavil 80. narozeniny pan **Jiří Kozák**, 23. 12. oslavila 80. na-

rozeniny paní **Dáša Kozáková**, manželé také slaví 60. výročí sňatku. Prožili krásné manželství, vychovali dva syny, mají čtyři vnoučata. Oba jsou vystudovaní, měli dobré zaměstnání, na které rádi vzpomínají. Pan Kozák rád vypráví pěkné zážitky ze zaměstnání, i ze soukromého života. Děti je navštěvují, je to spokojená rodina. Manželům Kozákovým přejeme ještě mnoho let společného života a hlavně zdraví a spokojenost.

2. 1. oslavila paní **Marta Bařešová** ze Sobotky 96. narozeniny, bývalá učitelka mateřské školy. Skromná, příjemná paní ani na ta léta nevypadá. Ráda vzpomíná na léta, kdy

učila v mateřské školce. Ještě si pamatuje některé děti, které jsou již v dospělém věku. Je to krásné povídání. Má dceru a syna, kteří maminku stále navštěvují. Paní Barešové přejeme hodně zdraví a radost ze svých blízkých.

4. 1. oslavil 85. narozeniny pan **Miloslav Lemberk** ze Sobotky. Zdraví již neslouží, stará se o něho manželka. Panu Lemberkovi přejeme zdraví a pohodu mezi celou rodinou.

5. 1. oslavila 80. narozeniny paní **Jarmila Konečná** ze Sobotky, ze Špálovy ulice. Stále čilá paní každý den s manželem chodí na procházku do města, kde navštíví přátele v cukrárně. Má dvě děti, dceru a syna. Dále čtyři vnoučata, z toho tři chlapce a jedno děvče. Všichni studují. Dělají babičce radost. Manželé Koneční v dubnu oslaví 60 let společného života – diamantovou svatbu. Mezi baráčníky již moc nechodí, jelikož zdraví moc neslouží. Paní Jarušce, jak jí všichni říkáme, přejeme hlavně hodně zdraví, spokojenost a pohodu se svými dětmi.

9. 1. oslavil 80 let pan **Vladislav Novák** ze Sobotky, Krátké ulice. Bydlí s manželkou v pečovatelském domě. Krásně jsme si povídali, neboť 43 roků bydleli na Kosti v hájence. Pan Novák byl hajný. Má tři děti. Na Kosti se jim líbilo, byla tam sympatická samota. Měli mnoho známých a přátel, kteří u nich pobývali. Byl to malíř Neprakta, herec Pepa Dvořák a jiní. Mezi dobrými přáteli byli také dr. Karel Samšiňák s Aničkou Kafkovou. V pečovatelském domě se jim líbí, až na nějaké výjimky. Panu Novákovi přejeme hodně zdraví a pohodu mezi dětmi a přáteli.

11. 1. oslavila 80. narozeniny paní **Jaroslava Kolnerová** ze Sobotky, Zahradní ulice. Paní Kolnerová se do Sobotky přistěhovala z Matic, líbí se jí zde. Má dva syny, kteří jí navštěvují. Paní Kolnerové přejeme hodně zdraví, spokojenost a stále dobrou náladu.

15. 1. oslavil 80 let pan **Josef Sedláček** ze Sobotky, Bezručovy ulice. Stále čilý, soběstačný pán mě uvítal v

krásně uklizeném bytě. Má rád květiny. Panu Sedláčkovi přejeme hodně zdraví a pohodu do dalších let.

15. 1. oslavil 80. narozeniny pan **Jaroslav Zemánek** ze Sobotky, Tyršovy ulice. Narodil se v Hubojedech. Do školy chodil v Mladějově, dále v Sobotce. 34 let pracoval ve Strojtexu v Dolním Bousově. Od roku 1963 bydlí v Sobotce. Pan Zemánek má velkou zálibu v myslivosti. 60 let vlastní zbrojní průkaz a flintu. Už 20 let je v důchodu. Ještě jednu zálibu má. Chová králíky. Panu Zemánkovi přejeme, ať se mu vše daří a hlavně slouží zdraví.

28. 1. oslavila 85. narozeniny paní **Marie Baláková** z Předměstské ulice. Život měla těžký, 40 let bydleli mimo Sobotku. Před 23 lety se vrátili do rodného města. Bydlí se synem a vnoučaty, dvě vnoučata mají již titul Ing. Má z nich radost. Paní Balákové přejeme ještě mnoho let zdraví a spokojenost celé rodiny. Mají se všichni moc rádi.

Všem jubilantům přeje vše nejlepší

Hana Rulcová

VZPOMÍNKA

Dne 15. 1. 2014 uplynulo 10 let od úmrtí naší maminky, paní **Marie Hanouškové** z Vesce.

S láskou vzpomínají děti.

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

prosinec 2013

Dne 7. prosince zemřela ve věku 68 let paní **Jitka Nováková**, rozená Goldbachová za Sobotky.

Dne 13. prosince zemřel ve věku 56 let pan **Milan Ekrt** z Markvartic.

Dne 21. prosince zemřela ve věku 82 let paní **Milada Zikmundová** z Újezdu pod Troskami.

Dne 22. prosince zemřela po dlouhé těžké nemoci ve věku 78 let paní **Jiřina Smetánková** z Plzně, své dětství prožila v Sobotce.

Dne 26. prosince zemřela ve věku 80 let paní **Věra Hamoňová**, rozená Bočková ze Sobotky.

leden 2014

Dne 5. ledna zemřela ve věku nedožitých 84 let paní **MUDr. Jarmila Šmehlíková** z Rovenska pod Troskami.

Dne 3. ledna zemřela náhle ve věku 36 let paní **Liběna Hegrová** ze Sobotky.

Dne 12. ledna zemřel v pozhnaném věku nedožitých 97 let pan **Josef Kupec** z Rovenska pod Troskami.

Dne 22. ledna zemřela v pozhnaném věku nedožitých 99 let paní **Vlasta Kubů** ze Sobotky.

Dne 30. ledna zemřel ve věku nedožitých 71 let pan **Josef Novák** ze Sobotky.

KULTURNÍ KALENDÁŘ

25. 2. 1634 byl v Chebu zavražděn **Albrecht z Valdštejna**.
22. 2. 1654 zemřela **Zuzana Černínová z Harasova**, matka Humprechta Jana Černína.
29. 2. 1664 zemřela **Sylvie Černínová**, manželka Heřmana Černína z Chudenic.
16. 2. 1834 zemřel malíř **Ludvík Arnošt Buquoy**. Zobrazil i Kost.
14. 2. 1864 se narodil v Podkosti malíř **Václav Eduard Haspekl**.
19. 1. 1874 se narodil hudebník **Josef Straka**, autor Tří humprechtských znělek.
21. 1. 1874 se v Sobotce narodil účastník 1. světové války **Josef Syrovátka**.
22. 1. 1874 se narodila výborná herečka soboteckého ochotnického divadla **Marie Kubů**. Zemřela 27. 2. 1954.
19. 2. 1874 se narodil historik **Josef Šusta**, obdivovatel Českého ráje.
11. 1. 1884 se narodil řitonský farář **Alois Dumek**.
18. 1. 1884 zemřel básník **Josef Ladislav Kendík**, syn soboteckého kantora.
25. 2. 1884 se narodil hasičský a samosprávný činitel **Josef Bobek** z Bechova.
15. 1. 1894 se narodil jeden z malířů Sobotecka **Čeněk Fousek**.
19. 1. 1894 se narodil novinář **Václav Rýdl** z Petkov.
24. 1. 1894 zemřela **Marie Hautfová**, „paní, co s prvním děťátkem mřela“ (F. Šrámek).
5. 2. 1894 zemřel učitel **František Donát**, zakladatel časopisu Věstník sobotecký.
11. 2. 1894 zemřel pražský advokát **Karel Leopold Klauďy**, kdysi poslanec za Sobotecko.
27. 1. 1904 se narodila autorka národopisných článků **Marie Mrákovová** z Rakova.
31. 1. 1904 zemřel správce mladějovského panství **František Ullrich**, čestný občan Rovně.
11. 2. 1904 se narodila vesecká knihovnice **Ludmila Thořová**.
9. 1. 1914 se narodil sobotecký kaplan **Vojtěch Kodera**.
23. 2. 1914 zemřel nadlesní kosteckého velkostatku **Antonín Weinmann** z Humprechtu.
21. 1. 1934 zemřel tehdy nejstarší sobotecký sokol **František Pekelský**.
22. 1. 1934 se narodil rozhlasový režisér **Josef Melč**.
27. 1. 1934 zemřel sobotecký švec, „socan“ a anarchista **Václav Ort**.
24. 2. 1934 zemřel právník **Jan Vild**, odborový rada Státního pozemkového úřadu.
22. 2. 1944 zemřel **František J. Pekelský**, učitel hudby a kapelník v Jaroměři.
1. 1. 1954 zemřel dlouholetý sobotecký starosta, statkář **František Balák**.
31. 1. 1954 zemřel sobotecký učitel, hudebník, básník, předseda MNV **František Stuchlík**.
17. 1. 1964 zemřel fotograf **Josef Těšínský** z Rovně.
6. 1. 1974 zemřel sobotecký a jičínský učitel, dirigent Bendla **Karel Lazák**.
31. 1. 1984 zemřel známý lékař prof. **Josef Charvát**. Zajížděl k příbuzným na Sobotecko.
17. 2. 1984 zemřel **František Hieke-Stoj**, účastník odboje za 2. světové války.
11. 1. 1994 zemřel známý sobotecký fotograf, obchodník **Jaromír Pažout**.
18. 1. 1994 zemřel sobotecký vlastivědný pracovník **MUDr. Josef Ort**.
17. 2. 1994 zemřela spisovatelka **Sonja Špálová**. Patřila do soboteckého Špálova rodu.
13. 1. 2004 zemřel náš spolupracovník, botanik **Bohumil Slavík**.

OKÉNKO PORADNY ZDRAVÉ VÝŽIVY

„Dny otevřených dveří vás oslovily.“

V měsíci lednu 2014 jsem uspořádala celkem čtyřikrát Den otevřených dveří. Zájem obyvatel sobo-

tecka mne mile potěšil. Pár desítek z vás se zúčastnilo krátkých prezentací, při kterých jsem se snažila návštěvníkům sdělit tolik informací, aby si sami uměli

odpovědět na otázky, v čem může být výživové poradenství člověku prospěšné a zda právě oni mohou výživového poradce potřebovat.

Každý účastník prezentace obdržel dárek ve formě poukazu na bezplatné změření složení těla. Převážná část poukazů byla využita a tak lidé ode mne odcházeli s malým osobním vysvědčením, kolik procent a kilogramů tuků a svalů v těle nosí a jak je na tom jejich tělo coby „úložiště“ nebezpečného vnitřního tuku. Na jejich vlastním uvážení pak je, zda mých dalších nabízených služeb využijí či nikoliv.

Mými klienty se tedy stali jednak ti, kteří chtějí znát, zda se stravují správně, aniž by chtěli hubnout. Na základě nutriční analýzy odborně posoudím, zda jimi zvolená skladba stravy obsahuje z pohledu složení základních živin vše, co tělo obecně potřebuje. Zda jim něco nechybí, či naopak zda některých živin není zbytečně mnoho na úkor druhých. Takto si správně představuji prevenci. Ta je vždy lepší než následné řešení nadváhy či obezity, která s sebou může přinést mnoho zdravotních problémů. Mám však velkou radost, že skupina žen i pánů našla v sobě odvahu a odhodlání chtít pro sebe něco udělat a rozhodli se nějaké to kilo pod vedením odborníka sundat.

Děkuji všem, kteří dorazili, zážili a sami nad sebou zvítězili.

A jak jste na tom vy?

Pokud vám informace o konání Dní otevřených dveří unikly, nevěste hlavu. Není všem Dnům otevřených dveří konec.

Pokud Vás tato problematika zajímá rezervujte si čas v úterý 25. února nebo 25. března. Poradna bude pro vás otevřena od 9 do 17 hodin, půlhodinové prezentace proběhnou v 10, ve 13 a 16 hodin. Budu se na Vás těšit. Poradnu je možno navštívit kdykoliv, je však lepší si předem schůzku domluvit telefonicky, nebo jen tak jít kolem a zaklepat, ráda vás uvítám.

*Ing. Dagmar Kozderková,
specialistka pro výživu, členka Aliance výživových poradců ČR, členka Společnosti pro výživu ČR. Budova zdravotního střediska, Jičínská 300, Sobotka; tel.: 732 167 757.*

SLOVO REDAKCE

SLOVO VEDOUČÍ

MĚSTSKÉHO KULTURNÍHO STŘEDISKA

Vážení a milí čtenáři našeho soboteckého Zpravodaje,

mnozí z vás již jistě zaznamenali, že v Městském kulturním středisku (MKS) došlo k několika personálním změnám. Na vlastní žádost z rodinných důvodů odešel dosavadní vedoucí kulturního střediska a šéfredaktor časopisu pan Jakub Novosad.

Na základě usnesení Rady města Sobotka jsem byla pověřena řízením MKS, na dobu určitou, jakožto služebně nejstarší zaměstnanec. Na místo knihovnice, kterou jsem vykonávala, byly z důvodů nedostatku času pro realizaci výběrového řízení a délky pracovního poměru osloveny dvě uchazečky evidované na Úřadu práce v

Jičíně. Na základě pohovoru byla přijata do knihovny paní Klára Zedková.

Spolu s již zmiňovanou knihovnou patří pod MKS také Městské informační centrum, kde na místo kulturní referentky byla ve výběrovém řízení k 1. 1. 2013 přijata slečna Petra Štěrbová.

Pod MKS patří i Muzeum a archiv Fráni Šrámka a recitační Studio Šrámkova domu. Archivu se věnuje pan Mgr. Jan Bílek a recitační Studio sbírá své úspěchy v soutěžích pod vedením paní MgA. Lady Blažejové.

MKS zajišťuje po celý rok co nejpestřejší programovou nabídku akcí, organizační zajištění festivalu Šrámkova Sobotka, vydávání Zpravodaje

Šrámkovy Sobotky, chtěla bych upozornit vás, čtenáře, že může každý přispět článkem do časopisu a zároveň bych ráda přivítala do redakční rady slečnu Petru Štěrbovou, pana Miroslava Jaloveckého a pana Zbyňka Krámka.

Grafickou úpravu zajišťuje slečna Adéla Hošková. MKS dále vydává propagační materiály města, spravuje webové stránky Sobotky.

Závěrem bych vás chtěla pozvat na akce, které v Sobotce chystáme. Pokud budete mít nějaké nápady, návrhy, neváhejte mne v kanceláři MKS navštívit nebo kontaktovat telefonicky, případně emailem.

Pavlaína Havlová

KULTURNÍ AKCE

JARO V ČESKÉM RÁJI

Výstava

3. 3. 2014 – 30. 4. 2014

Městská knihovna Fráni Šrámka a galerie Na schodech.

Výstava starých pohlednic s jarní tematikou z Českého ráje ze soukromé sbírky Jana a Zdeny Doudových.

DĚTSKÝ MAŠKARNÍ KARNEVAL

čtvrtek 20. 2. 2014 / 16:00

Sokolovna

Mateřské centrum Ťapík vás zve na maškarní karneval.

KŘEST KNIHY SPOJENÝ S OCENĚNÍM VÝZNAMNÝCH OSOBNOSTÍ

sobota 22. 2. 2014 / 14:00

sál spořitelny

Město Sobotka a Městské kulturní středisko si vás dovolují pozvat na prezentaci 2. dílu knihy Malé dějiny Sobotce, se slavnostním setkáním zastupitelstva města a oceněním významných osobností.

PODKARPATSKÁ RUS

Přednáška

pátek 14. 3. 2014 / 17:00

Městská knihovna Fráni Šrámka

Městská knihovna Fráni Šrámka v Sobotce vás zve na cestopisnou přednášku s projekcí.

TRADIČNÍ HASIČSKÁ MERENDA

sobota 15. 3. 2014 / 20:00

Sokolovna

zve vás na tradiční maškarní merendu.

Masky vstup zdarma

DĚTSKÝ BAZÁREK

18. 3. 2014 a 19. 3. 2014 / 16:00

Sokolovna

Mateřské centrum Ťapík vás zve na bazárek dětského oblečení.

DĚTSKÝ MAŠKARNÍ KARNEVAL

sobota 5. 4. 2014 / 15:00

Sokolovna

T. J. Sokol Sobotka vás zve na maškarní karneval, plný tance, her a soutěží.

Masky vstup zdarma

VELIKONOČNÍ KONCERT

Koncert

sobota 19. 4. 2014 / 18:00

Městské divadlo

Městské kulturní středisko Sobotka si vás dovoluje pozvat na Velikonoční koncert, na kterém se představí TRIO BEL CANTO se svojí barokní a klasickou hudbou.

Vstupné 80,- (děti 40,-)

PŘÍBĚHY LÉKŮ

Beseda

pátek 25. 4. 2014 / 17:00

Městská knihovna Fráni Šrámka

Zve vás na představení knihy Mgr. Tomáše Círta - návštěvníkům přiblíží zábavnou formou vše, co by měli vědět o užívání léků.

Pro domov

Úklid, péče a servis Vašeho domova

- úklid domácností (pravidelný, jednorázový)
- úklid kanceláří, firem, provozoven
- mytí oken, služby hospodyně
- práce kolem domu, na zahradě, sekání trávníku, mulčování trávy
- chlapská ruka (opravování, stěhování, sestavování nábytku)
- kontrola a správa nemovitosti ve Vaší nepřítomnosti
- úklid, údržba a čištění hrobů

Vysoká kvalita práce, spolehlivost, diskrétnost

www.pro-domov.com

tel: +420 725 632 155

e-mail: pro.domov@centrum.cz

MĚSTO
SOBOTKA

SI VÁS DOVOLUJE POZVAT
NA SLAVNOSTNÍ SETKÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA SOBOTKA,
SPOJENÉ S **OCENĚNÍM VÝZNAMNÝCH OSOBNOSTÍ**,

A NA PREZENTACI **2. DÍLU KNIHY MALÉ DĚJINY SOBOTECKA**
ARCHIVÁŘE A SOBOTECKÉHO PATRIOTA,
PROM. HISTORIKA KAROLA BÍLKA,

KTERÁ SE USKUTEČNÍ

22. ÚNORA
OD 14 HODIN
V SÁLE
SPOŘITELNY

BUDOU ZIMY JAKO BÝVALY?

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědná redaktorka: Pavlína Havlová

Redakční rada: K. Bílek, M. Jalovecký, J. Janatka, Z. Krámek,

A. Pospíšilová, M. Sekerová, P. Štěrbová

Grafická úprava: Adéla Hošková

Tisk: RK TISK, Hradecká 1130, Jičín, 493 546 911-19

Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V.Čechy

č.j. P/2 -1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998

ISSN 12 12 -7906

MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 31. 3. 2014